

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2010 - 55 pàgines

Sessió ordinària del dia 15 d'abril del 2010

El dia 15 d'abril del 2010, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 14/2010, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch i de la M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya.

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre de Medi Ambient i Agricultura; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Voldria donar la benvinguda als nous ministres que assisteixen avui al Consell per primera vegada.

Sigueu benvinguts en aquesta Casa.

Abans de passar a les respostes del Govern, han entrat 7 preguntes amb caràcter urgent, admeses a tràmit ahir per la Sindicatura, i que figuren en primer lloc del llistat.

Abans de començar, però amb l'ordre del dia, permetin-me unes paraules.

Dissabte passat, 10 d'abril, el president de Polònia i la seva esposa, acompanyats d'una fornida delegació d'alts dignataris de l'Estat viatjaven vers la població russa de Smolensk, per assistir a una cerimònia d'homenatge a víctimes poloneses de la segona guerra mundial.

Formaven part de la delegació, entre altres, el vicepresident del Parlament de Polònia, la vicepresidenta del Senat, així com quinze parlamentaris i tres senadors.

Cap membre de la delegació no va sortir indemne de l'accident que tots coneixeu.

En homenatge a les víctimes, amb suport a les famílies i com a mostra de solidaritat amb la nació polonesa els demanaria que es posessin drets per observar un minut en silenci, tal com va ser acordat per la Junta de Presidents.

Acte seguit procedirem, doncs, a l'ordre del dia i començant per la primera pregunta amb caràcter d'urgència.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a les pressions que el cap de Govern estaria fent en l'entorn de la FACA.

Fou registrada amb el número 339, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Torres Puig.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Referent a la notícia apareguda el dia 13 del present mes en un mitjà de comunicació relativa a i cito: "Indignació per les pressions que el mateix cap de Govern estaria fent en l'entorn de la FACA." Fi de citació. Vist que en d'altres ocasions també vàrem

llegir que suposadament s'havien rebut pressions per qüestions similars per part del cap de Govern a membres de la CEA.

Podria explicar el Sr. cap de Govern davant aquestes notícies si són certes les citades pressions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

No són certes Sr. Torres.

El Sr. síndic general:

Sr. Torres per la rèplica teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que veig m'esteu confirmant que els mitjans de comunicació i les persones que han fet aquestes declaracions falten a la veritat. Per tant, celebrem que el cap el Govern actuï amb diligència, tal com ha de ser.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Bé, no tinc res més a dir que jo no confirmo res. Jo només m'he limitat a respondre a la pregunta d'un conseller que hem parlava d'unes hipòtesis i que li he dit que no eren certes.

No tinc res més a dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a la segona pregunta.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010,

relativa als nous horaris al públic de la Biblioteca pública de Govern.

Fou registrada amb el número 340, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Amadeu Rossell Tarradellas.

Teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Hem pogut constatar que la Biblioteca Pública de Govern, davant la sorpresa dels seus usuaris, ha establert uns nous horaris d'obertura al públic. Cal dir que no sembla que el criteri d'organització dels nous horaris vagi dirigit a facilitar als lectors l'accés als serveis de la Biblioteca pública.

Des del Grup Parlamentari Reformista estem convençuts que l'Administració pública ha de fer el màxim d'esforços per tal d'apropar els seus serveis a les necessitats dels ciutadans i, en aquest sentit, preguntem:

Quin criteri ha utilitzat el Govern per a establir els nous horaris d'obertura al públic de la Biblioteca Pública de Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Respon pel Govern la Sra. Susanna Vela. Teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Mitjançant avís del Govern del 14 de setembre del 2009, es publicava al BOPA la nova obertura de la Biblioteca Pública de Govern.

L'horari quedava establert de la forma següent: a l'hivern, de dilluns a divendres, de les 9 hores a les 19.30 hores, i els dissabtes de les 9.30 hores a les 13.30 hores; durant l'estiu s'obria de dilluns a divendres, de les 8 hores a les 17 hores, i els dissabtes estava tancada.

Els criteris per adaptar aquest horari són bàsicament dos: les demandes per part dels usuaris que s'obris abans de les 10 del matí durant tot l'any, i després, l'adaptació a l'ús real que fan els usuaris.

Considerem, no només nosaltres sinó que l'establiment de normativa internacional, que un 6% per sota de la freqüentació es considera un equipament infrautilitzat, i per tant, es pot tancar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Per la rèplica, Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, la seva resposta no em satisfà, perquè li he de dir que l'atenció a l'usuari en els serveis públics està adquirint cada vegada més importància. La satisfacció de l'usuari esdevé un indicador per avaluar el servei i la qualitat percebuda en el mateix i li he de dir que la percepció de l'usuari amb aquesta reducció és d'insatisfacció o de malestar.

I per altra banda, també li he de dir i li puc facilitar un comparatiu dels horaris d'obertura de totes les biblioteques comunals, i podrà observar fàcilment com aquestes presten una major cobertura horària que la Biblioteca nacional. Cosa que no ens sembla bastant normal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Per la dúplica, Sra. Susanna Vela teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, a les biblioteques cada biblioteca estableix els seus criteris en funció de les demandes i dels seus usuaris. Jo li agrairia, Sr. conseller, que em fes arribar les queixes d'aquests usuaris, perquè a la Biblioteca nacional no hi consta cap queixa des del mes de setembre, que és el moment d'establiment d'aquest nou horari, no hi ha cap queixa sobre aquests horaris. Més aviat al contrari, els usuaris estan molt satisfets, perquè la seva demanda històrica era poder obrir abans al matí i no pas més tard al vespre.

Per tant, si vostè té aquestes dades, a mi m'agradaria tenir-les perquè així ens posarem a treballar, perquè la Biblioteca no té constància de cap queixa per part dels seus usuaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Aviat, arribaran als exàmens de final de curs, i molts dels estudiants davant d'aquest fet... vostès poden reajustar, davant del fet d'aquests exàmens finals dels estudiants, reajustar els horaris d'obertura i ajustar-los a la demanda real?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Susanna vela teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet si aquesta demanda és real, no tindriem cap inconvenient en reajustar els horaris.

Però també hem de pensar una cosa, a Andorra les biblioteques funcionen com una xarxa. És a dir, que qui no pot estudiar pot anar a estudiar en un altre lloc, en una altra biblioteca. Però, en el cas que realment es formulin aquestes demandes per part dels estudiants, seran ben atesos en aquests moments, doncs, de preparació dels seus exàmens.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 3.

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia.

Fou registrada amb el número 341, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Adellach Coma.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 30 de març del 2010 un mitjà de comunicació del país reflectia la preocupació dels grups parlamentaris per l'esgotament de les reserves de la CASS.

És per això que es pregunta al Govern quina és la posició del Govern pel que fa a l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia i quines mesures pensa adoptar el Govern perquè no s'esgotin les reserves de la CASS de la branca malaltia?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Respon pel Govern la Sra. Cristina Rodríguez. Teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Des del moment que vaig acceptar la responsabilitat de dirigir el Ministeri de Salut, Benestar i Treball, una de les meves prioritats, i del Govern, va ser analitzar la situació econòmica de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i les perspectives de futur en un moment de crisi socioeconòmica important, que es traduïa, entre altre, per una davallada significativa dels ingressos de la CASS, i un increment notable de la despesa sanitària, agreujant les tendències que es podien observar els anys anteriors, i en particular des del 2006.

El tancament de comptes 2009 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social validat recentment pel Consell d'Administració de la CASS, a finals de març, doncs, del 2010, confirma un nivell de dèficit de la branca general a 19,3 milions d'euros. Confirmant així per al 2010 un import important que haurà d'assumir, doncs, el Govern ja que estaran exhaurides les reserves de la branca general de la CASS.

Em permeto precisar, branca general de la CASS, perquè per a l'aplicació, doncs, de la nova Llei, ja sabem que queden constituïdes tres branques: la branca general, que aglutina, evidentment, la branca malaltia que prenia en compte totes les despeses de reemborsament, incapacitat temporal, risc embaràs, i les noves prestacions en relació a l'invalidesa i orfenesa; la branca de jubilació, i la branca de prestacions familiars.

Per això, considero que la pregunta porta sobre la branca general que inclou la branca malaltia.

Doncs, l'elaboració del pressupost 2010, quan la vam realitzar conjuntament amb la CASS el mes de setembre 2009, ja anunciava desequilibris financers

de gran magnitud que van conduir els ministeris de tutela, és a dir, el Ministeri de Salut i el Ministeri de Finances, amb acord del Govern, doncs, a redactar una nota directiva i estudiar una sèrie de mesures per fer front a la situació.

És a dir, no evitar un esgotament inexorable de les reserves de la branca general, que estan anunciades, doncs, per aquest mes de juliol 2010, però això sí, contenir i marcar una inflexió significativa en la despesa sociosanitària del país, i lligar de manera més acurada aquest nivell de despeses per una millor atenció. Esperant, evidentment, que no continuï la davallada d'ingressos, i esperant un nou creixement i desenvolupament de l'activitat econòmica del país.

Concretament, doncs, des del mes de juny-setembre 2009, el Govern ha encomanat i participat a un estudi de despesa sanitària del país per examinar de manera acurada, doncs, els motius d'aquest dèficit i les previsions de futur. Disposem molt recentment de les primeres conclusions i quadres de seguiment del futur que es poden compartir i treballar de manera més acurada.

En segon lloc, s'ha creat al mateix moment que començava el desplegament reglamentari, doncs, de la nova Llei de la CASS, una comissió de seguiment que ha elaborat un pla de sostenibilitat a curt terme, presentant una sèrie de mesures més urgents i adients, vista aquest moment de dificultat.

Aquesta comissió està formada per membres del Ministeri que encapçalo, el Ministeri de Finances, membres de la CASS i proveïdors de serveis en funció del tema a tractar.

Puc avançar que totes les mesures que s'estan analitzant impliquen tant la demanda com la oferta de serveis, i segueixen els criteris clàssics d'eficàcia i d'eficiència. És a dir, en particular de bon ús o de millor ús dels serveis, producte si medicaments. Són mesures que s'implementen arreu, doncs, als diferents països d'Europa o del món, i que malauradament, en el nostre país no s'han tingut prou en compte.

Es tractarà, i podré, potser, ampliar la informació quan tractarem la segona pregunta relativa al Pla estratègic de salut, però ja parlar d'una definició de la cartera de serveis i nova relació contractual internacional, una política del bon ús del medicament, i una reforma, que és molt bàsic, del sistema de finançament.

Estem en aquest tema, i doncs, amb l'exhaustió de les reserves de la branca general, i avui no és el tema, però també amb una preocupació important, pel que fa a les reserves de la branca vellesa, estem davant d'un dels reptes més importants al qual s'ha d'afrontar el nostre país. El manteniment del nostre

sistema de salut i de protecció social requereixen canvis estructurals que no es podran dur a terme sense accions valentes i el recolzament necessari per part de tots els que tenim responsabilitats polítiques. Disposem avui d'una base d'informació important que podem compartir i que s'ha d'afinar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Per la rèplica, Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

No hi ha rèplica per part nostra Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Doncs, passem a l'apartat de les repreguntes.

Hi ha alguna pregunta?

Sí, Sra. Bibiana Rossa teniu la paraula.

La Sra. Bibiana Rossa:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

La Sra. ministra, el Govern, ha parlat de l'esgotament de les reserves. Confirma, de fet, aquesta circumstància preocupant d'aquest esgotament de reserves de la branca general. Un esgotament previst pel mes de juliol de l'any 2010.

Ha fet referència a què no es tracta d'una circumstància nova, ha de ser obvi atenent a la gravetat de la situació, i ha fet una referència concreta en el sentit de dir que ha estat una tendència que es ve notant des de l'any 2006, si ho he entès bé, una tendència que si bé es ve notant des de l'any 2006 s'ha vingut agreujant fins arribar a aquesta circumstància que es confirmarà entrat aquest any.

M'ha semblat entendre, també, que fins ben entrat l'any 2009 no li consten reaccions del Govern en el sentit d'estudiar a fons.

El Sr. síndic general:

Sra. Rossa la repregunta, si us plau, perquè heu esgotat el temps.

La Sra. Bibiana Rossa:

Bé, la repregunta consisteix en demanar si és cert que fins ben entrat l'any 2009 no hi han hagut reaccions del Govern i si existeixen dades concretes en relació a les tendències dels anys anteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, és des de l'any 2006, em penso, que ja es començava a parlar que l'economia, doncs, tocava sostre, i que ja es començava a notar una davallada dels ingressos. És a dir, quan us podrem presentar dades més precises, però ja veiem una primera corba de la davallada dels ingressos, que fa així. I al mateix temps, i que és molt important, un increment, un ritme del creixement del nivell de la despesa molt significatiu, que fan que ja estem així, i hem passat un punt crític.

De fet, si la memòria és bona, les primeres estimacions de dèficit de la CASS van començar molt suaument al 2006; 2007: 2,7 milions de dèficit; 2008: 14,8 milions de dèficit, -branca malaltia, doncs, de l'època. I són aquests 14,8 milions del 2008, branca malaltia, que esdevenen al 2009, doncs, 19,3 milions.

Saben, i és una cosa molt important, quan parlarem de la branca de vellesa, que una de les reformes importants és que la creació d'aquestes tres branques s'ha traduït, també, pel fet que algunes prestacions que assumia la branca vellesa s'han carregat a la branca malaltia.

Doncs, hi ha un...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra heu esgotat el temps.

Recordo que per la repregunta és un minut i la resposta un minut.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Disculpi.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè Sra. ministra, durant la seva compareixença del dia 1 d'octubre del 2009 a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, quan va informar sobre les línies generals del Departament de Salut, ja va anunciar que calia conèixer el consum i la despesa sanitària del país, -també com ha dit ara-, i el perquè del creixement accelerat del dèficit d'aquesta branca malaltia de la CASS. I també va dir que les crisis són oportunitats per actuar amb mesures i reformes estructurals.

Per tant, quines són exactament aquestes mesures i mecanismes de regulació que ha elaborat el Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Teniu la paraula Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Com vostè precisa, Sra. consellera, el primer de tot i que és molt important, perquè serà una base de referència i ara per sempre, és l'estudi molt detallat del consum i de la despesa sanitària i sociosanitària del país, perquè així ens permet de conèixer de manera molt detallada els diferents capítols que constitueixen la despesa sanitària de manera molt detallada, i saber on podem incidir de manera adequada. Aquest és un dels punts importants. Hi ha d'altres mesures que queden molt detallades en el pla de sostenibilitat que ha dissenyat la comissió de seguiment, i si hagués només d'agafar un exemple seria, doncs, el de la reforma de finançament que detallaré una mica més després en la pregunta sobre el Pla estratègic de salut. I també, per exemple una cosa molt clàssica quan hi ha aquest tipus de problema perquè és un problema que coneixem tots els països, la revisió de la nomenclatura de la CASS.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ara es deia, doncs, que la tendència aquesta de disminució de les reserves de la CASS, doncs, es va notant des de l'any 2006, i jo li voldria demanar Sra. ministra que... bé, tot això ve de fa uns anys i llavors com és que s'ha mantingut tota l'estructura de responsabilitat?

Només li voldria demanar si em pot contestar a una pregunta òbvia: han mantingut la mateixa direcció de la CASS, el mateix Consell d'Administració, la mateixa direcció del SAAS, i la mateixa direcció de Salut?

Vostè, Sra. ministra, també va estar treballant en el mateix equip del Govern anterior i, a més a més, va estar la coordinadora del Pla estratègic de salut, aspecte pel qual felicitem al Sr. cap de Govern pel fet que hagi confiat en la mateixa persona per ser ministra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Sra. Cristina Rodríguez teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Sí, efectivament treballa amb el mateix equip a nivell, doncs, del Ministeri de Salut, perquè per fortuna -i és el que espera la població i la gran majoria de persones i, espero, de responsables polítics- hi ha problemes com aquest problema que són molt tècnics, i es va dir que jo tenia la desavantatge de ser més tècnica que política. Aquest problema té una vessant massa tècnica perquè no es disposi en un primer temps de tots els elements d'informació tècnics, sobretot en un moment tan particular com a part de fer front, d'obrir els ulls i de donar tots els mitjans per trobar mesures, al mateix temps no ens descuidem que començava el desplegament d'una nova llei amb el treball feixuc que això representa, doncs, a nivell de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Doncs, és tot l'equip que ha treballat per donar una certa transparència i després ja es podran prendre eventualment d'altres mesures.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra pregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè Sra. ministra ens va presentar durant la seva compareixença un document on parlava de la reforma que calia fer al sistema de finançament així com al sistema de tarificació, i que aquest era indispensable per tal d'assegurar la viabilitat del sistema de salut, i que això suposava un reconeixement de les prioritats de salut i d'activitats que necessitaven una nova nomenclatura i un nou marc de finançament.

En quin punt estan aquestes reformes? Qui està liderant aquest projecte, el Govern o la CASS?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que qui lidera ara el projecte -perquè és una de les grans responsabilitats que havia d'assumir el Govern i el ministeri- és el Ministeri. El Ministeri assumeix tota la responsabilitat sobre la reforma del sistema de finançament.

Aquesta reforma del finançament es basa en canviar -i és el que estem fent actualment-, hem començat per l'hospital, perquè l'hospital és una part important, doncs, del sistema de salut i en terme de finançament estem completament reformant el sistema de finançament passant d'un sistema de finançament que tothom se'n recorda que era particularment inflacionista, i fent tot el que han fet tots els països, doncs, d'Europa que és passar per un finançament de tipus d'ERG's, és a dir per ser entenedor, per patologies, per gestió clínica o per processos i procediments.

Ja s'han fet les primeres proves pilot i esperem poder preparar el nou pressupost 2011 sobre la base d'aquest nou sistema de finançament. La reforma va molt més enllà, evidentment perquè també podríem parlar en un segon temps de la reforma de finançament de l'atenció primària.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna repregunta més?

Sí, Olga Adellach, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ens pot dir, Sra. ministra, quins són els factors que han implicat un increment de la despesa sanitària? I quins són les factors que estan portant a l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia? Quina xifra tenen prevista com a dèficit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Sí, la xifra que està prevista, doncs, de dèficit és la xifra que es va preveure quan es va pressupostar el pressupost 2010, és a dir, un dèficit més important que el que s'ha comunicat pel del tancament del 2009 que està al voltant dels 19,3 milions, i ens agradaria contenir i mantenir el nivell de dèficit com a màxim -parlo sota vigilància del ministre de Finances- en 32 milions... bé, 32 coma alguna cosa, és a dir, més a prop de 33 que de 32.

És evident que s'han de prendre mesures i ja he dit que les mesures són estructurals i portaran els seus defectes segurament per una bona part més tard, però ja hem dit i ja hem marcat una inflexió en la manera, doncs, de gestionar, perquè la responsabilitat és de tots, de tots els actors del sistema de salut, no únicament del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, però dels altres professionals.

I, una cosa molt important, precisar... -ja que parlem de despesa sanitària i és el que espero poder, en un altre àmbit, aclarir- vull que quedi ben clar que si el que és preocupant és el ritme de creixement de la despesa, és molt important lligar l'increment d'una despesa i relacionar-la amb una millora amb un increment, doncs, de serveis que és el que ens falta: lligar els dos temes.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Parlant de factors que han portat a incrementar aquesta despesa o aquest dèficit de la branca de malaltia; vist que la Sra. ministra ens ha dit que aquest increment de la despesa ja es venia notant, i bastant accentuadament, a partir del 2006; i vist

també que en el Pla estratègic de salut podem llegir en la part corresponent a la diagnosi (pàgina 9) que: "Una de les deficiències del sistema de salut d'Andorra és el fet que la despesa sanitària està augmentant considerablement els darrers anys sense disposar de dades que permetin estudiar-ne els motius i mesurar-ne l'impacte".

Jo voldria demanar-li al Govern si no creu, el Govern, que un dels motius de l'esgotament i un dels factors -com ha dit la Sra. consellera Olga Adellach-, de les reserves de la CASS de la branca general ara, és la inacció de l'anterior Govern per no haver fet els estudis pertinents...

El Sr. Joan Gabriel:

Sr. síndic, perdoni que interpel·li el Reglament però la pregunta original tracta de totes les mesures de reactivació, no de les causes.

(Se senten veus)

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si em permet la pregunta, parla sobre l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia -això és el que lleigeixo jo.

El Sr. Joan Gabriel:

Sr. síndic, si lleigeix la pregunta sencera diu: "Quines mesures pensa adoptar el Govern perquè no s'esgotin les reserves?"... i continua.

La Sra. Mariona González:

Que opinen?

El Sr. síndic general:

Demanaria que, en tot cas, abans de prendre la paraula, es demanés la paraula...

A veure, si lleigeixo la pregunta, la pregunta és: "És per això que pregunto al Govern quina és la posició del Govern pel que fa a l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia? Quines mesures pensa adoptar el Govern perquè no s'esgotin les reserves de la CASS de la branca malaltia?"

Hi havien dues preguntes: l'una és la posició del Govern, i l'altra les mesures que pensa adoptar el Govern.

Doncs, a mi m'hagués agradat, en tot cas, acabar d'escoltar la pregunta formulada per la Sra. Mariona González per poder determinar si entra dins de l'una o de l'altra.

La Sra. Mariona González:

Jo, Sr. síndic, veient que se m'ha interromput sense haver demanat el consentiment al president del Consell General, el Sr. síndic, doncs m'agradaria tornar a reformular tota la meva pregunta si vostè m'ho permet, perquè entenc que se m'ha interromput i no m'han deixat reformular-la tota, ni acabar-la.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González, jo el que li demanaria és que posés la repregunta sense l'exposició, i en tot cas...

La Sra. Mariona González:

Doncs, torno a reformular tota la pregunta, Sr. síndic, sense l'exposició.

El Sr. síndic general:

I, en tot cas, llavors ja em pronunciaré si considero que entra a dins o no.

La Sra. Mariona González:

Doncs, parlant de factors que han pogut conduir a aquest increment de la despesa i, per tant, el dèficit a la branca, jo demanaria al Govern si aquest creu que un dels motius de l'esgotament de les reserves que avui estem parlant aquí, de la CASS, de la branca general, és la inacció de l'anterior Govern per no haver fet els estudis pertinents per tal d'esbrinar els motius d'aquest incessant i alarmant augment que, com vostè ha dit, vénen des del 2006 per aportar-hi solucions per tal d'evitar aquest actual, i ja més greu, esgotament de la reserva de la branca general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Jo considero que no entra dins del tema. En tot cas, si el Govern hagués plantejat el tema d'aquesta manera, en aquest cas, sí que haguérem pogut continuar i plantejar-ho d'aquesta manera.

Doncs, passàriem a una altra pregunta si és que n'hi ha.

Sí, Sra. Bibiana Rossa teniu la paraula.

La Sra. Bibiana Rossa:

Sí, moltes gràcies, Sr. síndic.

La meva repregunta és la següent, adreçada al M. I. Govern: anteriorment a mitjans del 2009, consten reaccions del Govern a la tendència preocupant cap

a l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia, esdevinguda branca general?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entenc que esteu posant la mateixa pregunta que ha posat la Sra. González anteriorment.

Jo crec que estem fora de la base de la pregunta inicial.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra he escoltat amb atenció les seves explicacions i els seus exposats. Ha fet referència a diverses coses: estudis, plans, propostes, plans estratègics, plans de diferents accions que vol dur a terme. Afortunadament no he sentit dir que vostè disposa de la màquina del temps per tornar enrera -sinó realment m'hagués quedat molt sorprès-, però ha fet reflexió a un fet i ha parlat vostè d'inflexió significativa en el seu exposat. En una altra exposició vostè ha parlat d'inflexió significativa en manera de gestionar... I a mi el que m'agradaria és que m'aclarís, Sra. ministra, realment la seva inflexió en què consisteix. Si consisteix en inflexionar la manera de gestionar, la qual vostè hi ha fet referència, o bé fa referència, el que a mi m'ha semblat entendre que és que estàvem parlant d'euros, en aquest cas, i que es tractava que hi hauria una inflexió en el dèficit.

M'agradaria que m'aclarís les dues coses i aprofitar la pregunta per dir, què entén vostè per inflexió significativa? Un euro? Quin percentatge d'euros? Aquest dèficit baixa en 500.000 euros? Baixa en quina quantitat? Perquè jo crec que la pregunta es fa amb això. És a dir, què pretén? Vostè diu que vol inflexionar i la meva pregunta és, realment quant vol inflexionar?

Gràcies Sra. ministra.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, parlar d'inflexió, de contenir una despesa o de marcar una inflexió significativa és honesta en el sentit de dir, a veure, les reserves de la branca general quedaran exhaurides. És a dir, que prendrem

algunes mesures, i ja estem prenent mesures, que esperem tindran, doncs, un resultat, ja, aquest any 2010, en aquest ritme de creixement molt important de la despesa sanitària, però vol dir pretendre que no s'esgotin les reserves de la CASS, no. Les reserves de la CASS de la branca general quedaran esgotades, doncs, aquest any i el Govern ja ha d'assumir desequilibris financers. Una part del desequilibri financer és per nova llei. El que intentarem és justament marcar una inflexió perquè el ritme no creixi de forma significativa. I és per això que s'estan prenent unes mesures que ja s'han començat per l'anàlisi i per saber en quins capítols és més important poder, doncs, incidir per disminuir el nivell de despesa. És a dir, allí on podem contenir la despesa, però sempre deixant de banda la despesa que creix, perquè correspon a una obertura d'un servei i a un millor servei, aquesta no es podrà tocar, s'ha d'assumir. És el que passa en els diferents països.

Ja sabem que per raons sociodemogràfiques, hi ha una part de l'increment de despesa sanitària que és natural. I a més a més una bona responsabilitat del Govern i del Consell, si anem cap a un model de solidaritat i un model com el model francès, és que en un moment donat, és el propi Consell General que decidirà de quan s'accepta un increment de despesa anyal. Però tenim totes les dades i com es mesura...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra li recordo que disposa d'un minut, està esgotat des de fa estona.

La Sra. Cristina Rodríguez:

i com es fa la part de les coses. Nosaltres hem disposat ara disposar de la base d'informació.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra

La Sra. Cristina Rodríguez:

Disculpi.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies per la seva resposta, Sra. ministra, però entengui que li he de tornar a fer la pregunta per dos

coses: una per permetre-la que continuï, i l'altra per recordar-li el que li he preguntat.

Sra. ministra, vostè em diu que estudia, proposa, fa plans estratègics, i normalment, el que és el corol·lari dels plans estratègics, és l'objectiu. Vostè em vol... em dirà, espero, perquè ara tindrà un minut més, em dirà realment aquest objectiu quin és?

Perquè és clar, si em diu que vol fer una inflació amb la gestió, doncs, el Consell General això no ho quantificarà.

Vostè em pot dir si aquesta inflexió és d'un euro, d'un 1%, de 500.000 o potser em dirà que no ho té. No passa res. I que ens quedem en la fase d'estudis i que no tenim un objectiu. O també pot ser que l'objectiu no sigui quantificable. Li estic donant un minut més perquè m'ho aclareixi.

Gràcies Sra. ministra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

És per contestar el conseller Sr. Serra. Miri, la inflexió, més enllà de la crida a la responsabilitat de tots, que ha fet la Sra. ministra, és intentar redreçar la situació en la dramàtica situació en la que ens la van deixar vostès.

Aquest és l'objectiu.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Fa un any que vostès estan governant i fa un any que vostès coneixen quina és la realitat de la CASS, quin és per tant l'estat de les reserves. Per tant, que han fet vostès per resoldre que no es produeixi l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca general, en aquest cas?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Pel Govern Sra. Cristina Rodríguez teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Primer de tot, treballar des del primer instant conjuntament amb la CASS per analitzar cada capítol de manera detallada, i encara ens queda molt esforç per trobar les justificacions en el sentit de tenir un sistema d'informació que ens permeti valorar de manera detallada on hem d'incidir.

Estem redefinint tota la cartera de serveis i renegociant tota la contractació internacional. Estem revisant tota la nomenclatura dels actes perquè treballem amb una nomenclatura del 1968, i si la podem actualitzar. El que no puc és dir-los-hi avui, però sí que es pot dir en el si d'una comissió tècnica quan disposarem de la informació, si això representarà 2.000.000 o 1.580.000.

I com aquestes mesures, d'altres, revisar, posar preus de referència a nivell dels medicaments, i reformar el sistema de finançament. Però no puc dir al dia d'avui, si seran 500.000 euros que guanyarem aquest any o 3.000.000 l'any que ve.

Es necessita una mica més de temps i compartir dades tècniques.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Fa un any, com ha dit la consellera Olga Adellach, estem governant, estan vostès governant, i he vist que han fet moltes mesures. Jo li voldria demanar que, tal com ha explicat, aquest dèficit de la branca malaltia ja es ve iniciant i ja hi ha signes evidents des de l'any 2006, li volia demanar quines mesures es va trobar quan va arribar al Ministeri que s'havien emprat, ja, per l'esgotament de les reserves de la branca malaltia de la CASS?

El Sr. síndic general:

Sra. Cristina Rodríguez teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Tothom penso que té consciència que el repte polític molt important que té el Govern, i en particular el Ministeri de Salut, que molt sovint tothom fa així, és d'agafar el toro per les banyes. Vol dir que no s'havia agafat mai el toro per les banyes, perquè el Ministeri

de Salut mai havia agafat la seva responsabilitat de tutelar la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

I és el que estem fent i de manera coordinada, doncs, amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Analitzant dades que mai havíem tingut. El Ministeri de Salut no disposava ni d'un quadre de comandament ni de seguiment de la gestió de la CASS. Tothom sap i és la problemàtica de les parapúbliques, que la CASS i el SAAS, durant molts anys, són ells que han definit, per la seva manera d'actuar, una política sanitària. I és el que intentem invertir, inflexionar i assumir nosaltres. La responsabilitat que hem d'assumir com a Govern, i aquesta responsabilitat és necessària que es pugui compartir amb el Consell General.

Perquè en base a un discurs de política sanitària i de protecció social, és el Consell General, també, en base a xifres i dades que haurà de posicionar-se sobre quin nivell de despesa s'autoritza per aquest país. Perquè si està justificat, no hi cap problema a nivell de despesa sanitària i sociosanitària. Si decidim tots plegats que es pot arribar fins a un 10% del producte interior brut, però el Ministeri, agafar el toro per les banyes és això.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Em permetrà, doncs, que la meva pregunta, en aquest cas, l'adreci al Sr. cap de Govern, que és qui ha contestat a la meva pregunta i que ha quedat sense contestar.

I la formularé amb aquests termes: Sr. cap de Govern, em reafirma vostè que són incapaços de dir el que consideren vostès una inflexió significativa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Serra, en qüestions d'incapacitat de gestionar mai podrem arribar al seu altíssim nivell. És impossible superar-lo.

En tot cas, nosaltres estem, -li torno a repetir-, intentant resoldre el desgavell que ens van deixar vostès, i molta feina hi tenim.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Montserrat Gil teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Vostès, Sr. cap de Govern, i em dirigeixo a vostè perquè la ministra actual no hi era aleshores, vostès no creuen que el millor hagués estat aprofitar l'avantprojecte de llei de seguretat social presentat l'any 2004 a tràmit parlamentari i esmenat per tots els grups parlamentaris, i molts dels consellers aquí presents, i no haver perdut 4 anys més tenint en compte que el mateix assessor que realitzava els estudis de viabilitat econòmica del sistema és també avui el mateix assessor que té el Ministeri.

Per tant, podíem haver pogut tenir les mesures escaients per reduir la despesa de la branca malaltia avui en dia?

El Sr. síndic general:

Demanaria, si us plau, que ens centréssim en la pregunta, i em dona la impressió que per moltes preguntes o respostes que hi hagin, anirem donant tombs a quantitat de coses que estan sortint de la pregunta.

És a dir, tornaré a llegir la pregunta inicial. La pregunta inicial diu: "és per això que es pregunta al Govern quina és la posició del Govern pel que fa a l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia i quines mesures pensa adoptar el Govern perquè no s'esgotin les reserves de la CASS de la branca malaltia?".

O em formula la pregunta de forma més clara, o no sé si... Sra. Gil, si em vol reformular, si us plau, la pregunta, que la pugui entendre. És que no l'he entès.

La Sra. Montserrat Gil:

Té el ministeri el mateix assessor que fa 5 anys enrere, que és el que està elaborant avui en dia les mesures per reduir la despesa de la branca malaltia?

El Sr. síndic general:

Efectivament, el que he entès bé, i surt de la pregunta inicial, i doncs, no hi ha resposta a aquesta pregunta.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, si em permet, també voldria afegir-me a les seves mostres de felicitació a tots dos ministres que avui estan aquí, i que han entrat en un dia en que hi ha moltes preguntes.

Entrant, ja, al que correspon, voldria tornar a la pregunta original, agafant dos arguments, un el que ha dit el Sr. cap de Govern i un el que ha dit la ministra.

I començo pel de la ministra: s'ha d'agafar el toro per les banyes. Molt bé Sra. ministra. Agafem-lo per les banyes.

Ens pot contestar, perquè ho entenguem tots, inclús, jo que sóc el president del partit, del Grup Reformista, la pregunta original: què pensa fer el Govern per pal·liar, les mesures, doncs, per aquest dèficit? Simplement si en un minut ens poguéssim resumir el que realment vol fer? Li agrairíem molt i simplement em remeto a això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra, si voleu tornar a dir el que heu dit a l'inici. Teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, en síntesis diré, senzillament, que les dos coses molt importants que ha fet el Govern és aquest estudi de consum i de despesa sanitària i sociosanitària del país, que ara queda com a quadre de seguiment i de comandament, i que és molt important per poder prendre, doncs, decisions; i seguir i prendre les mesures escaients i marcar una inflexió on es creu que s'ha d'incidir. I crear una comissió de seguiment que ha elaborat un pla de sostenibilitat i que les mesures més pràctiques i més rellevants són: afinar la cartera de serveis a Andorra i a fora d'Andorra; amb nous sistemes de contractació; amb revisió d'indicacions que ajusta molt més, doncs, el servei donat; revisar la

nomenclatura de la CASS; editar una política del bon ús del medicament i reformar el sistema de finançament perquè no sigui inflacionista.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Passem, doncs, a la pregunta número 4.

4. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Roser Bastida Areny, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a l'acceptació de les titulacions franceses DEUG, DEUST i DUT per exercir de mestre al sistema educatiu andorrà.

Fou registrada amb el número 342, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Roser Bastida Areny.

Teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

En el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* número 15, del 17 de març del 2010, el Govern convoca un edicte relatiu a la cobertura de places vacants per al personal tècnic d'ensenyament del Ministeri d'Educació i Cultura.

Dels requisits necessaris per poder optar a la convocatòria figura l'acceptació de les titulacions franceses de DEUG, DEUST i DUT com a titulacions universitàries de 1r cicle per a poder exercir de mestre dins del sistema educatiu andorrà.

Podria informar-nos el Govern de quin és el motiu pel qual ha disminuït el nivell d'exigència acadèmica i accepta novament les referides titulacions de DEUG, DEUST i DUT per a exercir de mestre del sistema educatiu andorrà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Respon pel Govern la Sra. Susanna Vela. Teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern no ha disminuït l'exigència acadèmica. El que ha fet és complir el que estableix la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, de 9 de juny del 1994, en especial els seus articles 16 i 28. L'article 16 que fa referència al nivell educatiu de maternal, diu que: "el professorat destinat a aquest nivell educatiu ha de posseir una titulació universitària de primer cicle, el pla d'estudis de la qual contingui una part de matèries d'àmbit didàctic i pedagògic.". I l'article 28, que fa referència a la primera ensenyança diu que: "el professorat destinat a aquest nivell educatiu ha de posseir com a mínim una titulació universitària de primer cicle, el pla d'estudis de la qual contingui una part important de matèries d'àmbit didàctic i pedagògic.".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sra. Roser Bastida teniu la paraula per la rèplica.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per la seva resposta, Sra. ministra, però crec que hi ha una disfunció entre el que marca la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà de l'any 94, sobre el que és un primer cicle universitari, i la Llei, també, d'ensenyament superior, votada per aquesta Cambra el 2008.

Miri, hem de tenir present que a partir de les declaracions de Sorbona, l'any 1998, i de Bolonya, l'any 1999, la majoria de països i tota la comunitat universitària d'Europa, han entrat en un important procés de canvis dels seus respectius sistemes d'ensenyament superior. I Andorra també ho ha fet.

El procés de Bolonya preveu que tots els països membres i, crec recordar que són uns 46, adequaran la seva estructura d'ensenyament superior per facilitar la mobilitat, la comparabilitat dels diferents sistemes. I així crear l'espai europeu d'ensenyament superior.

El 2010, és, justament, la data establerta perquè tots els països part del procés de Bolonya adequin els seus sistemes d'ensenyament superior a la nova estructura. Andorra es va adherir al procés de Bolonya l'any 2003, i l'adequació a l'espai europeu d'ensenyament superior es completa.

La Llei d'ordenació, com vostè ha dit, de l'ensenyament superior, aprovada per aquesta Cambra el juny del 2008, estableix en el seu article 65, que les titulacions universitàries s'estructuren en cicles. El primer cicle correspon al nivell de bàtxelor,

que són 180 ECT o crèdits universitaris europeus. El segon cicle correspon al nivell de màster, 300 crèdits. I el tercer cicle, el nivell de doctor.

Els diplomes de DEUG, DEUST i DUT són diplomes de només 120 crèdits. I ni França que n'és el país emissor, els considera de primer cicle. Són diplomes nacionals intermediaris, que condueixen a la *licence* i es poden comprovar tant al Codi de l'educació francès, així com en els nombrosos decrets que França ha publicat des de l'any 2002. Un diploma de DEUG o equivalents, encara que s'hagi assolit abans dels decrets del 2002, avui en dia no es consideren diplomes de primer cicle. Les oposicions de la mateixa funció pública francesa de mestres i professors demanen, també com a mínim, un diploma de 180 crèdits.

El Grup Parlamentari Reformista no entén, doncs, aquesta disminució, i insisteixo, d'exigència acadèmica que, a més de plantejar seriosos dubtes legals, va en detriment de la qualitat educativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Per la dúplica, Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, gràcies Sra. consellera, per l'explicació.

A veure, la Llei d'ordenament d'ensenyament superior defineix les característiques especials de les titulacions a partir de Bolonya. No diu absolutament res de les titulacions atorgades abans del procés de Bolonya. Per tant, hi ha una indefinició absoluta sobre què fer amb les titulacions que s'han obtingut anteriorment al procés de Bolonya.

La Llei del 2008 tampoc és retroactiva en cap dels seus... no dels seus articles, parlo de retroactivitat, és a dir, aquelles persones que van tenir uns diplomes en funció d'unes lleis i d'uns convenis en vigor en el moment de la seva expedició, aquets han de ser vàlids. Si més no ho entenem d'una altra manera amb la lectura de la Llei 12/2008.

Apuntar que de fet, en aquests edictes no s'hi ha presentat ningú amb aquestes titulacions. Per què? Perquè des del 2003, no hi ha cap universitat francesa que ofereixi aquests títols. Perquè com bé ha dit la Sra. consellera, evidentment, ja s'han extingit.

Aquí es tracta de veure el que passa amb totes aquelles persones que van obtenir en un moment legal, unes titulacions que els hi van valdre per ocupar uns llocs de treball. Pel que fa a l'Administració ens hem trobat amb dos problemes. És a dir, persones que volien tornar-se a reincorporar als seus llocs de treball i que tenien aquests diplomes, i després, persones que es volien presentar a uns nous edictes. Que dic molt clarament, que a banda d'aquests diplomes, se'ls hi exigeix una capacitació didàctica i pedagògica. Si en aquests diplomes no hi consta en els seus plans d'estudis aquesta capacitació, evidentment, aquestes persones no poden ser acceptades de cap de les maneres; perquè així ho diu la llei.

Estic d'acord amb vostè que hi ha una mica de disfunció entre les lleis. El que passa és que s'haguessin pogut arreglar en el seu moment. La Llei del sistema educatiu de l'any 94, potser la Llei d'ensenyament superior és molt més jove, és del 2008, però bé, s'hagués pogut també arreglar aquesta disfunció.

Però ja els hi dic, no consta enlloc els criteris, és a dir, com han avaluat aquestes titulacions abans de Bolonya.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sra. Roser Bastida teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, en cap moment he estat parlant de retroactivitat. Justament crec que l'edecte és tracta de noves contractacions. És a dir, no de persones que ja estan exercint la seva tasca dins de la funció docent. Crec que no ens podem permetre, en absolut, evocar temes i mesures retroactives, i menys encara quan la nostra mateixa Constitució ens ho prohibeix explícitament.

És cert que s'ha de marcar processos transitoris, i de reajustament. I això és el que ja es va fer amb una titulació de 120 crèdits europeus.

La meva repregunta és: vostè considera, Sra. ministra, que l'edecte que ha publicat ara el Govern, tenint en compte la Llei d'ensenyament superior que va votar aquesta Cambra, el juny del 2008, la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà que va votar aquesta Cambra el juny del 1994, i que cap de les dues plantegen problemes de disfuncions ni de

legalitat, vostè considera o el Govern considera que l'edecte del passat mes de març, del dia 17, és correcte i compleix la legalitat pel que fa a la contractació de mestres?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Doncs, sí crec que la compleix.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sra. Bastida.

La Sra. Roser Bastida:

I en què es basa per dir que la compleix, ja que la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà diu explícitament que per ser mestre s'ha de tenir una titulació de primer cicle universitari. I la Llei d'ensenyament superior diu que el primer cicle universitari ha de tenir 180 crèdits. Com pot ser que un primer cicle de 120 compleixi la llei? Expliqui-m'ho, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei 12/2008 d'ensenyament superior diu els crèdits que tenen a partir de Bolonya tots aquests diplomes. No diu enlloc ni defineix quins són, és a dir, quins són els plans i quins valors tenen tots els diplomes obtinguts abans del procés de Bolonya. Per tant, no tenim manera de saber com estan valorades. Així és com amb l'anterior Llei d'universitats de l'any 97, sí que es definien uns títols i els altres. Amb la Llei 2008 no es defineix què passa amb les titulacions obtingudes abans del procés de Bolonya.

Una cosa que li volia dir, la retroactivitat s'aplica als drets de les persones. És a dir, una persona que va obtenir un diploma... no sé una persona que és un mestre, que obté un diploma fa 50 anys, és a dir, aquell diploma té una validesa perquè el va obtenir en un marc legal determinat. Si la retroactivitat no es pot aplicar als drets de les persones i una sèrie de gent que té uns drets, perquè han tingut unes

titulacions, i aquí és la retroactivitat. No es pot aplicar quan és negativa. Vull dir, no l'edecte en si perquè sigui un edecte del 2009 o del 2010 hagi de dir el mateix que en els edictes anteriors, però el que estem respectant aquí són els drets d'aquestes persones que han estat diplomades amb uns sistemes que no són Bolonya.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sra. Roser Bastida teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Sí, potser no m'he fet entendre, Sra. ministra.

Justament, jo si alguna cosa li he remarcat, que en cap cas, i que així ho fixa la nostra Constitució, s'havia d'aplicar mesures de retroactivitat amb les persones que ja exercien el seu lloc de treball. Només faltaria!

La meua pregunta seria la següent: tenint en compte que aquest edecte ara està tancat, i que se suposa que s'està en un procés de superació de les diferents proves i exàmens, tenint en compte que si queda algun lloc vacant i el Govern ho creu oportú, es publicarà un nou edecte per a candidats preferentment andorrans. El Grup Parlamentari Reformista demanaria al Govern de corregir els requisits de l'edecte quant a les titulacions de primer cicle, perquè insistim, tenim seriosos dubtes de la seva legalitat.

Ens podria dir, doncs, el Govern, si introduirà aquesta modificació dels requisits de la propera convocatòria, tenint en compte que el procés de Bolonya és recomanacions pels països, que la nostra Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà fixa que s'ha de tenir per ser mestre un primer cicle, i que la Llei d'ensenyament superior en el seu article 65 estableix que un primer cicle ha de tenir 180 crèdits.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida però trobo que la seva repregunta no s'até a la pregunta inicial.

La pregunta inicial diu: podria informar-nos el Govern de quin és el motiu pel qual ha disminuït...

En tot cas la repregunta entenc que surt de l'àmbit inicial.

La Sra. Roser Bastida:

D'acord Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

La Sra. Roser Bastida:

Sí, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Roser Bastida teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Miri, el que sí que és clar, Sra. ministra, i espero que el Govern ho comparteixi, que els països més avançats, cada dia més, treballen i imposen nivells formatius, sobretot pel que fa, i insisteixo, a les noves contractacions de docents, de titulacions cada vegada d'un nivell més elevat. Tenim l'exemple dels països veïns, tenim l'exemple dels països nòrdics, com Finlàndia, que en els seus ensenyants se'ls hi exigeix 300 crèdits per exercir.

No pensa el Govern que nosaltres també hauríem d'anar en aquesta línia i que enlloc d'exigir titulacions de 120 crèdits per exercir de mestres, hauríem de demanar uns requisits d'acord amb la nostra pròpia legislació, més avançada i intentar incrementar, cada dia més, el nivell formatius dels nostres ensenyants?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Tornem ha estar dins de la mateixa situació, però si la Sra. ministra vol contestar.

Doncs, no hi ha contesta.

Hi ha alguna altra repregunta?

I sí que demanaria que es tingués en compte en el moment de posar les repreguntes, la pregunta inicial.

Doncs, passem a la pregunta número 5.

5. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Conxita Mora Jordana, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a l'accés a la Universitat a Espanya dels alumnes

posseïdors de la Prova Oficial del Batxillerat del sistema educatiu andorrà.

Fou registrada amb el número 343, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Conxita Mora Jordana

Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 d'octubre del 2009, en el transcurs d'una compareixença a la Comissió d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, la ministra d'Educació i Cultura, la Sra. Susanna Vela, anunciava la consecució d'un acord satisfactori amb Espanya relatiu a l'accés a les Universitats Espanyoles per a tots els alumnes provinents del sistema educatiu andorrà i posseïdors de la Prova Oficial de Batxillerat -la POB- i això amb règim de reciprocitat, agraïnt alhora la feina feta per l'equip anterior.

El Grup Parlamentari Reformista, vist que ens trobem al final del curs escolar, ens agradaria conèixer com es troba la formalització de l'esmentat acord?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mora.

Sra. Susanna Vela teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, miri, demà divendres, el Consell de Ministres d'Espanya aprovarà l'acord de reciprocitat d'accés entre Andorra i Espanya. Quedarà només una qüestió d'agenda per formalitzar-ne la seva signatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Per la rèplica, Sra. Conxita Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, m'alegro de la resposta de la Sra. ministra, perquè entenem que és de cabdal importància que es pugui formalitzar aquest acord, i vist la proximitat de les proves de batxillerat que crec, si no m'equivoco, són de l'11 al 14 de maig, i després les proves per poder superar la nota de l'accés a la universitat, es

farien a la Seu, crec que a principis de juny; amb la qual cosa nosaltres hem volgut fer arribar el neguit de molts pares i alumnes i trametre-li aquest neguit. I com que havíem vist que havia fet un viatge a Madrid on se l'havia vist en una fotografia amb el seu homòleg espanyol, i no havíem tingut notícia d'aquest acord, doncs, pensàvem que això es podia retardar i aquest era el nostra neguit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mora.

Per la dúplica...

No hi ha dúplica.

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Ens diu que divendres, demà, passarà aquest acord al Consell de Ministres espanyol, aleshores voldríem saber quin serà el calendari a partir d'aquí, quin serà el procés i quan podrem tenir la garantia que tot això ja és homologable i que no ens haurem de preocupar perquè no tinguin dificultats els alumnes que vulguin anar a Espanya a la universitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, tan bon punt estigui signat doncs, ja entrarà en vigor. Els nostres serveis d'exterior estan treballant per les autoritats espanyoles, en aquest cas el *Ministerio de Educación i Ciencia*, per poder, el més aviat possible, formalitzar aquesta signatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sra. Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, perdoni que insisteixi Sra. ministra, quan parla de formalitzar aquesta signatura, és a dir, si ho entenc bé, s'hauria de signar un acord, un conveni, un document entre els dos països, i quan es preveu que es pugui signar. Perquè un cosa seria l'acord que prengué el Consell de Ministres espanyol. Suposo que s'hauria de prendre el mateix acord al Govern d'Andorra, i després, oficialitzar a través d'un conveni més significatiu. Ens agradaria saber si hi ha un calendari establert en aquest sentit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mora.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

L'acord per part del Govern d'Andorra es va aprovar en Consell de Ministres el 10 de febrer del 2010. És a dir que per part d'Andorra, l'acord ja està aprovat.

Només ens cal trobar aquesta data per poder fer la signatura, perquè l'acord ja esdevindrà plenament executiu. A partir d'aquí, el ministre d'Educació envia una nota verbal a la UNED, que com bé ha dit vostè, és la universitat a través la qual els nostres alumnes, com qualsevol estranger, han de tenir les credencials, i evidentment, s'han de poder matricular per si volen fer aquelles proves especials per pujar la nota.

Dir que això serà imminent perquè aquest és el compromís que tenim de les autoritats espanyoles. Per això la nostra visita a Madrid, que va servir per acabar de concretar això que m'expliqueu, i per tant, aquesta signatura és immediata. És una qüestió simplement d'agendes, que per la importància que té, tant per un país com per l'altre, especialment per a nosaltres, això serà signat el més aviat possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sra. Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Sí, doncs, voldria entendre bé i que m'ho repetís, que aquesta signatura es farà abans de les proves de batxillerat andorrà, és a dir a menys d'un mes, no?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, efectivament ho serà abans.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem doncs, a la pregunta número 6.

6. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a les accions definides en el Pla Estratègic de Salut.

Fou registrada amb el número 344, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Adellach Coma.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 1 d'octubre del 2009 la M. I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, ministra de Salut, Benestar i Treball va comparèixer davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient per informar sobre les línies generals del Departament de Salut.

Durant la compareixença la ministra va manifestar que l'actuació del Ministeri de Salut s'emmarca dins d'un marc d'actuació de continuïtat molt clar que és el Pla Estratègic de Salut elaborat al 2007.

És per això que es pregunta al Govern quines accions del Pla Estratègic de Salut s'han desenvolupat des de la seva aprovació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Respon pel Govern la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, doncs, s'ha continuat el desplegament progressiu del Pla estratègic de Salut de manera ordenada i coordinada amb el conjunt de professionals, i tal com estava previst en tres vessants, que són:

A la vessant planificació, s'està finalitzant, el punt més rellevant és la finalització de la cartera de serveis a Andorra i fora d'Andorra, amb revisió, doncs, de la contractació internacional; s'estan revisant conjuntament amb la CASS, tots els convenis que es tenen, doncs, tant amb la xarxa de serveis públics com amb els centres privats i privats concertats. És una negociació important, i tant els centres de referència com nosaltres, demanem les mateixes precisions, és a dir, que les relacions no siguin únicament relacions de facturació, però que hi hagi compromisos d'intercanvi d'informació i de millors condicions de trasllat i d'indicacions per als pacients.

Pel que fa a un àmbit molt important que és tot el que implica, doncs, la política de qualitat i d'avaluació i control, el punt més rellevant eren tots els reptes que teníem quant als processos d'acreditació i de certificació. S'ha certificat, doncs, el Laboratori central de salut pública. L'Hospital Nostra Senyora de Meritxell ha iniciat fa tres setmanes, doncs, el procés d'acreditació. El Centre Sociosanitari el Cedre ha iniciat el seu procés d'acreditació. I amb el nou conveni que s'ha elaborat, doncs, amb la Clínica Geriàtrica Sant Vicenç d'Enclar s'inclou, doncs, l'itinerari d'un procés d'acreditació, que en donarà, doncs, diferents compromisos tant amb centres públics com privats en aquest itinerari important, doncs, de qualitat.

El tercer punt particularment rellevant és el que ja he intentat, doncs, donar algunes explicacions tractant, doncs, la problemàtica de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, és que s'ha fet front a un reforma del sistema de finançament començant, doncs, per les primeres proves pilot sobre el finançament, doncs, de l'hospital passant a un sistema de finançament per patologies i per tarificació. El que ha suposat, doncs, una adequació de tot el sistema d'informació, és a dir, de comptabilitat analítica.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Per la rèplica, Sra. Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

L'any 2006 i 2007 es va elaborar el Pla estratègic de Salut i durant el mes de novembre del 2007 es va endegar el seu desplegament amb actuacions per a la definició de prioritats de salut i reorganització de serveis, fent èmfasi en la necessitat de dotar el ministeri de Salut de les eines bàsiques de planificació i regulació del sistema, com són la definició de la cartera de serveis, l'elaboració d'un veritable sistema d'informació de salut i la contractualització d'objectius i de mitjans, ajustar els serveis a les necessitats d'Andorra, precisant els serveis prestats a Andorra i fora, garantir la qualitat del sistema mitjançant l'acreditació de centres i professionals i garantir la sostenibilitat del sistema mitjançant una reforma progressiva però segura del sistema de finançament. El Pla estratègic de Salut és va fer amb la implicació dels agents de salut, és a dir, neix d'un ampli procés de consulta i participació de tots els professionals de la salut i, vist la complexitat dels reptes futurs, també es va sol·licitar la supervisió de la OMS i la col·laboració dels països veïns amb qui es va estructurar la cooperació sanitària per garantir la continuïtat entre els recursos de proximitat i d'un nivell d'especialització més elevat. El Pla estratègic de Salut és un referent indispensable de millora del sistema de salut d'Andorra i és una eina essencial perquè amb la participació dels professionals i de la ciutadania es pugui vertebrar tot un conjunt d'accions necessàries per millorar els serveis assistencials i de salut pública d'Andorra. El Pla estratègic preveu diverses accions que han de permetre introduir millores en el sistema sanitari per fer-lo eficaç, eficient i sostenible, i els seus principals objectius són els següents: respondre a les necessitats de la salut pública, dotar les estructures i els serveis sanitaris d'una estratègia i un funcionament coherent, millorar la governança i la gestió del sistema de salut i desenvolupar mecanismes pel control i per l'adequació de les despeses de salut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Passo la paraula a la Sra. ministra per la dúplica, teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Agraeixo senzillament a la Sra. consellera per haver recordat el que és el nostre document de referència, per mi com a ministra, per tot el meu equip, pels professionals de salut d'aquest país. Sempre precisant també que tot Pla estratègic que fas en un moment, i això ho tenim present, s'adequa efectivament a les necessitats del moment i que s'ajusta també en funció de les prioritats del context que coneixem, doncs, en aquest moment.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb l'aprovació pel Consell General de la modificació de la Llei general de sanitat, el 23 de gener del 2009, es permet realitzar la política de contractualització del ministeri de Salut, és a dir, l'elaboració de contractes d'objectius i mitjans amb institucions i proveïdors de serveis.

Per tant, Sra. ministra, quants contractes d'objectius i mitjans s'han signat i amb qui s'han signat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Els dos primers contractes, doncs, que encara no estan signats però que se signaran properament perquè es volen signar de manera conjunta i paral·lela, és el que primer s'havia previst que és el contracte d'objectius i mitjans entre el ministeri, doncs, el SAAS, que marca les prioritats que segueix tot particularment el ministeri i en coherència amb el desplegament, no únicament, del Pla estratègic Salut però del projecte estratègic que va fer el SAAS; que també en el seu moment, doncs, s'ha ajustat i que ha permès definir, ara, els objectius que seguirà més específicament el ministeri, que és tota la problemàtica evidentment d'urgències i d'emergències, la problemàtica de cures pal·liatives, la problemàtica de preses en càrrec específiques.

Aquest és el primer, és indispensable ja que ara estem en una nova dinàmica de treball conjuntament amb la CASS, al mateix temps que se

signa un contracte d'objectius i de mitjans es pugui signar el contracte d'objectius i de gestió amb la CASS perquè tot està lligat, perquè els objectius englobin, no se separin les prioritats per una part, el finançament per una altra i la organització, doncs, de serveis per una altra.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí gràcies Sr. síndic.

S'ha començat a fer una revisió del sistema de finançament del SAAS, tal com preveia el Pla estratègic de salut?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Sí, òbviament, quan he parlat de la reforma del sistema de finançament de l'hospital, l'hospital és la unitat organitzativa més important del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i el repte més important en les reformes dels sistemes d'informació són l'hospital. Doncs, comencem per l'hospital, però ja estem preparant també tota la reforma del que podria ser una part de l'atenció primària per funcionar per sistema de forfait. Doncs, les proves pilot que s'han dut a terme són amb la part hospitalària, i l'hospital fa part, efectivament, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

En quina fase de desplegament es troba actualment el Pla estratègic de salut? Se segueix el calendari previst?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach, la pregunta inicial és "quines accions del Pla estratègic s'han desenvolupat?". Crec que està sortint de la pregunta inicial.

Alguna altra repregunta?

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha establert quins serveis de salut s'han de proveir el país, en quines condicions i amb quina modalitat de finançament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Al meu entendre continua fora. Si la ministra vol respondre, de totes formes és decisió de la ministra, però entenc que no es tracta de les accions del Pla al qual es fa referència inicialment.

Sra. ministra teniu la paraula si voleu respondre.

Alguna altra repregunta?

I demanaria, si us plau, que hi ha dos moments, al moment de la rèplica i al moment de la dúplica, on es poden fer una sèrie de comentaris que es vulguin fer. I sí que demanaria que se centressin les repreguntes sobre la pregunta inicial: "quines accions del Pla estratègic de salut s'han dut a terme?". Entenc que les dos primeres preguntes que heu formulat hi eren, aquesta no ho sé. Si voleu posar una altra pregunta, teniu la paraula, Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

No cal, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 7.

7. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a la ubicació de la cuina centralitzada de l'Escola Andorrana.

Fou registrada amb el número 345, i s'ha publicat en el Butlletí 17/2010, del 14 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Montserrat Gil Torné
Teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el Projecte de llei de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit per fer front a les despeses de funcionament i d'inversió corresponents a l'equipament i a l'adequació de diversos espais escolars per al proper curs 2010-2011. En la seva exposició de motius s'especifica la demanda per cobrir les despeses relatives a l'adequació dels locals, de l'equipament i de les instal·lacions de la cuina centralitzada als mòduls prefabricats de la Covanella a Ordino.

Per tot l'exposat es demana a Govern: quin ha estat el motiu pel qual s'ha plantejat novament la ubicació de la cuina centralitzada a l'emplaçament que s'havia previst inicialment?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Respon pel Govern la Sra. Susanna Vela, teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

La ubicació definitiva de la cuina centralitzada està plantejada en el centre escolar de maternal i primera ensenyança d'Encamp en el marc de les obres d'ampliació i millora. Així el Govern ho havia projectat i pressupostat en el projecte de pressupost per al 2010.

L'Associació de Pares de l'Escola Andorrana i l'Associació de Cel·facs ens va demanar amb caràcter d'urgència que els facilitéssim un espai condicionat per poder ubicar de forma provisional la cuina centralitzada i el seu equipament. Per aquesta ubicació vam triar els prefabricats de l'Escola d'Ordino, ja que responia a aquesta necessitat plantejada per les associacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Per la rèplica, Sra. Montserrat Gil teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, en la sessió ordinària del Consell General de data 5 de novembre del 2009, ja vàrem fer la pregunta de com es trobava el projecte d'una cuina centralitzada per l'elaboració de menús especials per tots aquells alumnes que ho requerien.

En la seva intervenció va manifestar que l'equip entrant, vostè i el seu equip, va demanar el cost de la inversió per fer aquests equipaments, i que no eren favorables a dur a terme aquesta inversió en uns prefabricats, ja que tenien un caràcter transitori i que aquesta cuina s'hauria de desmuntar. També de paraules seves, va dir que el Govern havia pres el ferm compromís que a mitjà termini construiria una cuina centralitzada de caràcter permanent, aprofitant projectes d'ampliació de centres educatius o en nous projectes de centres escolars. Com vostè bé ha dit ara.

En la intervenció del Grup Parlamentari Reformista, vam incidir que si s'haguessin valorat els informes tècnics existents i tenint en compte el consens de totes les associacions, la cuina centralitzada podia haver entrat en funcionament a principis del curs escolar.

Havent desestimat la cuina de l'Escola d'Ordino, vostè va plantejar dues alternatives: una, d'una banda, ampliar l'Escola maternal i primera ensenyança d'Encamp, com vostè acaba de repetir; i una altra, d'un nou centre educatiu, que seria Ordino, per ampliar l'actual maternal i primera ensenyança.

Recordar també, que hi havia una partida pressupostària reservada per aquesta remodelació i que no es va executar.

Per tant, Sra. ministra, hem perdut un any escolar sense posar a disposició de les famílies i de les escoles, una cuina centralitzada, per no voler creure en el projecte presentat i consensuat des de l'inici.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gil.

Per la dúplica, Sra. Vela teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Primer he remarcat que era una qüestió provisional. Segon, el mes de juny no vam trobar res a la taula. Em sembla que en aquell dia del debat del Consell General també ho vaig manifestar. No vam trobar

cap document, cap projecte per tirar endavant. Per tant, al setembre era bastant difícil poder obrir una cuina centralitzada.

Què ens ha passat? Penso que ho sabem tots perfectament. No tenim un pressupost. Això què vol dir? Senzillament retardar molt les coses. Espero i desitjo que aquest crèdit extraordinari per poder fer la cuina, entre altres millores els equipaments educatius, els puguem aprovar. Jo els hi demanaria, perquè tindrem seriosos problemes el mes de setembre, no només amb la cuina centralitzada, sinó amb una sèrie d'equipaments educatius que necessiten la millora i la seva ampliació.

És a dir, l'explicació és ben fàcil. És a dir, no hem pogut tirar endavant un projecte perquè no hem tingut els recursos econòmics, i això em sembla que totes les persones que estem aquí assentades ho sabem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Doncs, passem al punt número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Maria Bringué, conseller general del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 30 de març del 2010, relativa a l'execució de la sentència sobre la depuradora d'Anyòs, (Reg. núm. 281).

Fou registrada amb el número 281, i s'ha publicat en el butlletí número 13/2010, de 31 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Maria Bringué Millat. Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Bringué:

Gràcies Sr. síndic.

Per quins motius Govern encara no ha tirat endavant la petició per executar la sentència relativa a la depuradora d'Anyòs per la qual la unió temporal d'empreses, UTE Saur-Vallnet, ha d'indemnitzar amb 1,8 milions d'euros a Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bringué.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern no ha instat encara l'execució de la sentència del 14 de setembre del 2009, que condemna la UTE Saur-Vallnet al pagament d'una suma econòmica important, d'un milió vuit-cents vint-i-nou mil i escaig euros en la causa referència AD 201-2/07. El Govern no ho ha fet, no ha instat l'execució per entendre que la sentència no és encara ferma i executiva atès que la UTE condemnada ha acudit davant el Tribunal Europeu dels Drets de l'Home, després que el Tribunal Constitucional, el 21 de desembre del 2009, no admetés el seu recurs d'empara.

El Govern ha considerat, doncs, adequat, esperar a conèixer si el Tribunal Europeu dels Drets de l'Home accepta a tràmit el recurs o el refusa. Es tracta d'una decisió d'elemental prudència que en res no perjudica els drets de l'Estat.

Si el Tribunal Europeu, que pensem que es pronunciarà en les properes setmanes -no dic mesos, sinó setmanes- refusa l'admissió a tràmit del recurs, el Govern instarà immediatament l'execució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Per la rèplica, Sr. Josep Maria Bringué teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Bringué:

Gràcies Sr. síndic.

Només dir-li que des d'Andorra pel Canvi serem vigilants amb totes les sentències que s'hagin d'executar a favor del Govern.

Res més. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Miri, per agrair-li la vigilància, que serà, en tot cas, complementària de la que nosaltres exercim dia a dia en els límits de la prudència que li he exposat fa un moment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Passem a la pregunta número 9.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a l'entrada en vigor dels acords d'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb el mandat d'aquesta Cambra expressat en la disposició final segona de la Llei 3/2009 del 7-9-2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia, conforme les peticions d'informació cursades en mèrits dels acords d'intercanvi d'informació han de fer referència a exercicis fiscals que comencin amb posterioritat a la data de signatura dels esmentats instruments, i d'acord amb la disposició de no retroactivitat que es disposa a l'article 3.2 de la Constitució, pot Govern confirmar si segons les disposicions dels acords per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signats amb Espanya, Dinamarca, Finlàndia, Groenlàndia, Illes Feroe, Islàndia, Noruega, Suècia, Portugal, França, Argentina i Bèlgica, el Govern interpreta que les peticions d'informació que es poden fer en base a aquests acords tant sols poden fer referència a exercicis fiscals que comencin a partir del dia 1 de gener del 2011?

En cas de resposta negativa, pot el Govern especificar per a quins exercicis fiscals interpreta el Govern que es podran fer peticions d'informació sense entrar en problemes de retroactivitat (d'acord

amb el que disposa l'article 3.2 de la Constitució) tenint en compte que aquests acords entrarien en vigor durant l'any 2010?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Nomen, li confirmo que les peticions d'informació fiscal que es puguin instar davant el Govern d'Andorra per part de França, Bèlgica, Argentina, Portugal i Espanya, així com per part dels països nòrdics, també esmentats a la pregunta, només podran o podrien fer referència a exercicis fiscals que comencin a partir del primer de gener del 2011. I això és així per dues raons principals.

Primera: com a norma general, els acords esmentats només entraran en vigor quan s'hagi produït la notificació per cada part a l'altra part del compliment dels procediments establerts per la seva legislació, pel que fa a la ratificació prèvia a l'entrada en vigor. És a dir, que hi ha un termini que va més enllà de la llei que citava el conseller Sr. Nomen. La llei ens deia a partir del moment de la signatura. Els acords van més lluny de la signatura i no poden entrar en vigor fins després que hi hagi hagut les dues ratificacions. Així doncs, una vegada que s'hagi produït la segona de les notificacions, la del país que sigui l'últim a ratificar, l'acord serà d'aplicació únicament pels períodes impositius que comencin en aquella data o posteriorment.

Segona raó: en alguns dels acords hi ha encara un període de temps suplementari entre la recepció de l'última ratificació i l'entrada en vigor. Tal és el cas d'Espanya, en l'article 12.2, que estableix un període de tres mesos abans de l'entrada en vigor. I de Portugal, article 12.1, que estableix un període suplementari d'un mes abans de l'entrada en vigor.

Així doncs, la hipòtesi que els acords entrarien en vigor durant aquest any 2010 i s'aplicarien a exercicis fiscals anteriors o a l'actual, no es pot, doncs, prendre en consideració. En cap lectura, per esbiaixada que sigui dels acords esmentats, es pot arribar a la conclusió que hi hauria una esclatxa de retroactivitat. No n'hi haurà ni una espurna.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Per la rèplica, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Agraïm al Govern les explicacions i la garantia de la no retroactivitat feta, -no retroactivitat de cap nivell, ni de nivell baix, ni de nivell mitjà, ni de nivell superior-, i per tant, a més de l'argumentació exposada pel Govern, demanem que a més, en la seva dúplica, si pot, confirmi el següent.

Donat que desconexem el contingut de les reunions que el Govern ha mantingut amb els diferents països signataris, en tot cas, la interpretació, la coneguda interpretació dita 10.3 dels acords... de les interpretacions de l'OCDE en relació a l'article 26 dels models de conveni de doble imposició, sobre els que es basen la nostra llei és clara. Per tant, a manca d'especificació dels exercicis fiscals pels quals és aplicable l'intercanvi de dades un cop entra en vigor l'acord, s'entén que un estat signatari pot demanar a l'altre dades relatives a exercicis fiscals anteriors a l'entrada en vigor.

Celebrem que avui el Sr. cap de Govern confirmi públicament que el fruit de les seves converses amb els diferents estats signataris d'acords d'intercanvis d'informacions de dades, el Govern pugui garantir que les dades que s'intercanviaran seran relatives a exercicis fiscals que comencin després de l'1 de gener del 2011.

A partir d'aquest compromís ferm fet pel Govern, i espero que ens confirmi en aquest sentit en la dúplica davant d'aquest Ple, Andorra pel Canvi es comprometrà, i ho farem ara ja aquí, que votarà favorablement a la ratificació dels acords amb Espanya, Dinamarca, Finlàndia, Groenlàndia, Illes Feroe, Islàndia, Noruega, Suècia, Portugal, França, Argentina i Bèlgica. APC també es compromet a votar favorablement la ratificació de l'acord amb Àustria, ja que aquest acord està clar.

Malauradament, APC no podrà votar a favor de la ratificació dels acords amb Mònaco, San Marino i Liechtenstein, pels quals ja hem expressat les corresponents esmenes a la totalitat, que seran considerades durant la propera sessió de Consell.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Nomen, evidentment que li reconfirmo el que li he dit, però li puc reconfirmar no únicament fruit, com deia vostè en la rèplica de les nostres converses amb els governs amb els quals hem establert els acords, sinó que evidentment que també. Però a més a més, és fruit dels acords signats i que hem portat a ratificació. Perquè els acords signats i que hem portat a ratificació, en la lectura que hem fet nosaltres, són uns acords que ens permeten afirmar que en les disposicions que estableixen, normalment a l'article 12, les demandes han de venir a partir de l'entrada en vigor, i sobre els exercicis fiscals que comencin a partir de l'entrada en vigor o posteriorment. Mai abans. Per tant, li confirmo això.

I li afegeixo, vostè coneix els acords i els ha estudiat, que a més a més, l'articulat de tots els acords que hem signat estableixen algunes clàusules de salvaguarda que van en la línia de la llei que va votar el Consell General el mes de setembre de l'any passat, per si algú vingués equivocadament a demanar dades d'exercicis fiscals anteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Entrem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar en la repregunta un breu comentari, si se'm permet, que és que, celebro que aquest termini que ens hem fixat de 15 dies ha permès arribar a un acord polític davant d'una sèrie de problemes tècnics que a la vista que Andorra pel Canvi presentava en aquests convenis, superada aquesta qüestió i amb la confirmació, avui, que tenim del Govern de la interpretació, i de les garanties que ha rebut dels altres estats amb les negociacions, en les quals ells han estat presents i nosaltres no hi hem pogut estar presents, doncs, confirmen els compromisos que hem pres.

I entro ja en la repregunta que és en relació a l'acord amb els Països Baixos, al qual hem entrat una esmena a la totalitat per un problema en la versió catalana, permeti'm que preguntem, també al Govern, el mateix que pels altres acords. És a dir, que un cop arreglat el problema de la traducció al català, que espero que no haguem de tenir dins de

l'ordenament jurídic andorrà, un text amb un conegut problema de traducció, doncs, un cop arreglat el problema de traducció al català pel mecanisme més adient, si el Govern es pot comprometre a afirmar que sota aquest acord tampoc hi haurà dades corresponents a exercicis fiscals anteriors a l'1 de gener del 2010?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen, però li faré remarcar que a dins de la pregunta no figura l'acord amb els Països Baixos.

El Sr. Eusebi Nomen:

El vincle amb la pregunta és si també s'aplicarà la mateixa interpretació que s'ha fet amb els altres països per aquest, i si se'm permet fer la pregunta, perfecte, i si no ja la farem al moment de tractar l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Li hagués agraït que m'hagués deixat acabar.

(Se senten veus)

Doncs, reprenc el punt que se m'ha tallat.

Constato que l'acord referent als Països Baixos no hi és, no figura a la pregunta. Es pot considerar que hi ha una vinculació. Si el cap de Govern considera que ha de contestar. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, si em permet, ja que estem a l'esvoranc o al costat del Reglament, en la dúplica no he agraït la intervenció del Sr. Nomen en el sentit que si recollia les seves peticions donaria suport als acords i li agraeixo.

Pel que fa a l'acord amb els Països Baixos, molt breument. Puc mantenir el mateix que li he dit pel que fa referència als anteriors amb unes brevíssimes matisacions. El text en català de l'article 13 i del conjunt dels documents tramesos al Consell General, permetien veure, -estem parlant d'Holanda-, que el text que regeix, que el text que fa fe, que el text que servirà en cas de litigi és el text en llengua anglesa. I per tant, l'error que efectivament hi és i que el Govern no li cau cap anell en reconèixer en la traducció al català, doncs, s'ha de modificar.

Però també li afegeixo al Sr. conseller que això ho farem, tal com ja ha pogut comprovar el conjunt de consellers generals, en la documentació complementària tramesa per la tramitació d'aquest acord. Ho farem mitjançant un intercanvi de cartes. Ja n'hi ha un a l'expedient que es va trametre, que en dates 26 i 29 de gener del 2010 es van solventar uns errors en sentit contrari, en la versió en llengua holandesa, també, cap a l'anglès i així ho vam fer i així ho farem en aquesta versió catalana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, simplement és que la pregunta que he fet no era tan sobre si es corregia o no...

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, li demanaria que esperés que se li donés la paraula.

He demanat si hi havia alguna repregunta, i hi ha dues mans que s'han alçat.

Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

(Se senten veus)

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, perdoni la precipitació, però és que estava vinculat en el fet que la resposta era per una part, que era la qüestió de... jo no he preguntat si s'arreglaria o no el problema de la traducció, sinó que un cop arreglat aquest problema de la traducció, pel mecanisme que fos, si també era aplicable el mateix criteri d'interpretació, que els intercanvis es farien per dades corresponents a exercicis fiscals posteriors a l'1 de gener del 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament, Sr. Nomen, potser com que jo entenia que el dubte eventual podia derivar

d'aquesta errònia traducció en català pel que fa a la retroactivitat, me n'he anat per parlar-li de com rectificariem o com esmenariem l'error, però la lògica conseqüència és que en el text anglès i el que tenim negociat i signat amb el Govern dels Països Baixos i amb la voluntat d'ambdues parts i del Govern, és que no es pugui aplicar a cap exercici anterior al que començarà el primer de gener del 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, no sé si fer la pregunta o no. Espero que el vincle amb la pregunta inicial sigui prou intens...

(Se sent riure)

Ho dic perquè potser és un vincle derivat, perquè en tot cas la pregunta queda referida en la primera resposta que ha fet el Sr. cap de Govern en contesta a la pregunta del Sr. Nomen.

A veure, m'ha semblat entendre que quan el Sr. cap de Govern ha esvaït els dubtes en relació a una eventual retroactivitat dels tractats, ha esmentat tots els que estan a tràmit parlamentari excepte tres. Em sembla que no ha esmentat explícitament els acords signats amb San Marino, Mònaco i Liechtenstein. Llavors la pregunta seria... igual ho he entès malament, però m'ha semblat que aquests tres no els ha esmentat. Llavors la meua pregunta seria en el sentit de -suposant que no els ha esmentat- si és que considera, o ho hem de deduir de les seves paraules, que hi ha alguna espurna de retroactivitat en aquests tres tractats? I que em sembla que no han estat esmentats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, miri, no els he esmentat, però tampoc he esmentat Àustria i tampoc he esmentat els Països Baixos, fins ara que el Sr. conseller me n'ha fet parlar, per dir-ho així. Jo m'he limitat a esmentar els

països que figuraven en la pregunta del conseller. Però, ja que hi som, el Govern també pensa que els països no esmentats, doncs, tampoc tenen cap problema en relació a la qüestió que estem tractant de retroactivitat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 10.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a uns crèdits pressupostaris per a l'exercici 2010 i 2011 pel projecte "Túnel dels dos Valires".

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Esposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Sobre quina base posa el Govern en vigor un crèdit de 28,5 milions d'euros per a l'exercici 2010 i de 22 milions d'euros per a l'exercici 2011 pel projecte "Túnel dels dos Valires" en el decret del 13 de gener del 2010, pel qual es posen en vigor els crèdits votats per a l'exercici 2010 i 2011, corresponents al Ministeri d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern va posar en vigor en data 13 de gener del 2010 els crèdits corresponents al projecte "Túnel dels dos Valires" previst en el projecte de pressupost per a l'any 2010, en compliment del que es preveu en l'article 22.3 de la Llei general de les finances

públiques. Llei amb la que té, vostè, Sr. Nomen, seriosos problemes de comprensió que l'han portat i el porten, tot seguit, afirmacions plenes d'errors, incorreccions i a generar, voluntàriament o per desconeixement, molta confusió.

Fet aquest comentari, el Govern va posar en vigor aquests crèdits per una qüestió de legalitat, per donar compliment als articles 22.3 i 31 de la Llei general de les finances públiques donat que es tracta de despeses d'inversió ja aprovades amb caràcter plurianual i previstes en l'article 15 de la Llei del pressupost per a l'exercici 2010.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Bé, en temor de despertar les ires del Sr. ministre i rebre una altra andanada de desqualificatius que espero que no tornin a passar, i li pregaria un mínim de respecte quan es dirigeixi a un conseller en l'exercici de les seves funcions de control. I li faré la rèplica.

En el seu Projecte de pressupost 2010, el Govern va proposar la reducció de 24,7 milions del plurianual 2010 d'aquest projecte, tal com es pot llegir clarament en la pàgina 37 del llibre 5 del pressupost.

Tothom recordarà que vam avisar que el Govern volia maquillar el Projecte de pressupost 2010. Efectivament per tal de no presentar uns comptes amb un dèficit nominal de més de 100 milions, va simular un inexistent finançament especial a 20 anys per al pagament d'aquesta obra. Tal com podem llegir a la fitxa d'inversió d'aquest projecte, pàgina 147 del corresponent llibre de fitxes. Queda palès que el Govern fa la simulació per un pagament a 20 anys d'entre 2 i 5 milions l'any.

Per a nosaltres, l'objectiu d'aquesta acció és evident. Treure del pressupost 2010 l'obligació de pagament de 24,7 milions i així presentar un pressupost amb un dèficit nominal de 77 milions enlloc dels 102 milions de dèficit real, que resultaria si es mantenia aquesta partida plurianual de 24,7 milions per al 2010.

Ja vam avisar de la perillositat d'aquests maquillatges comptables, com vam explicar els motius pels quals no es podia aprovar el pressupost 2010. Tot indica que ara, el Govern, no ha aconseguit aquest hipotètic finançament especial a vint anys. I ara el Govern, per poder pagar aquesta obra, pretén activar, tal com es veu en el decret, 28,5 milions

d'euros per al 2010 i 22 milions d'euros per al 2011, via un edicte que entenem que és contrari al que es disposa a l'article 22.3 a) de la Llei general de les finances públiques.

Recordem que en aquest article es disposen els dos requisits perquè el Govern pugui posar en vigor despeses d'inversió.

Primer requisit: que les despeses d'inversió estiguin previstes en el projecte de pressupost pendent d'aprovació. Cosa que no és el cas.

Segon requisit: que aquestes despeses pendents d'aprovació ja haguessin estat aprovades amb el caràcter de despeses plurianuals. Però com que no estan pendent d'aprovació, doncs, tampoc és el cas, si bé era un plurianual de l'any anterior.

Donat que aquests 28,5 i 22 milions no estaven previstos en el Projecte de pressupost 2010, i els remeto a les fitxes corresponents, entenem que el Govern no pot posar en vigor aquests crèdits.

Per tant, entenem que aquest edicte del Govern s'ha de considerar com una vulneració clara de la Llei general de les finances públiques en el disposat en el seu article 22.3 a), i, per tant, seria una vulneració al principi de legalitat establert a l'article 3.2 de la nostra Constitució.

Seguint la nostra obligació constitucional de control, demanem al Govern que faci el necessari per cancel·lar aquest edicte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per la dúplica, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Nomen, s'ha equivocat en varies de les seves afirmacions que ha fet en el procés de dúplica.

En primer lloc, quant als dos requisits que esmenta l'article 22.3 de la Llei general de les finances públiques i com he exposat en la meua intervenció, el projecte d'inversions compleix els dos requisits que s'estableixen. Havien estat aprovats anteriorment com a projectes de despeses plurianuals, i en segon lloc, són despeses previstes. És obvi que el projecte del "Túnel dels dos Valires" és una despesa que estava prevista en el Projecte de pressupost per a l'any 2010.

En segon terme, vostè ens diu que el Govern fa una correcció ara del pressupost del 2010. El pressupost del 2010 no aprovat en aquesta Cambra, no va

deixar que es transformés la forma de finançament de la inversió, que estava prevista com vostè ha indicat, en forma de plurianuals a l'any 2010 i a l'any 2011, en un pagament a vint anys. Per tant, a hores d'ara, segueix sent vigent el pressupost del 2009 on seguim tenint aquests plurianuals per a l'any 2010 i per a l'any 2011.

I en tercer punt, afirma alegrement que no tenim ofertes pel projecte a vint anys. Hi ha un concurs que està a licitació, que és la quarta fase en la qual tenim doble finançament. Tenim finançament fins a la finalització dels treballs i tenim ofertes pel conjunt, per la totalitat de les cinc empreses que s'hi han presentat amb un finançament a vint anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Bé, doncs, som hi.

A partir de les afirmacions que ha fet el Sr. ministre, anem a la pàgina 147 del Projecte de pressupost per a l'exercici 2010. Vostè ha afirmat que aquestes despeses estaven en el pressupost 2010. Anem a la pàgina 147 i vegem que per al pressupost 2010 hi ha un total de despesa en aquest projecte de 3,9 milions. On estan els 28 milions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Entenc Sr. síndic que he contestat sobradament els motius pels quals el Govern va posar en vigor aquests crèdits plurianuals.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Doncs, passem a la pregunta número 11.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a unes despeses d'inversió del Ministeri d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta és si té el Govern previst posar en vigor despeses d'inversió altres que les contemplades al decret del 13 de gener del 2010 pel qual es posen en vigor els crèdits votats per a l'exercici 2010 i 2011, corresponents al Ministeri d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura? En cas afirmatiu, ens pot confirmar, si us plau, quines serien?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

A part del decret al qual vostè fa referència, el Govern ja va activar plurianuals en un segon decret, en aquest cas de data 10 de febrer del 2010, corresponent a varis ministeris. A part d'aquest segon decret, el Govern està en fase d'estudi d'una possible activació d'un conjunt de plurianuals que compleixen els criteris previstos a l'article 22.3 de la Llei general de les finances públiques per un import màxim de 13,4 milions d'euros, que corresponen a un conjunt de projectes que si és el cas els llegiré, i si no és el cas, doncs, li faré arribar de manera convenient al Sr. conseller.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Agrair al Govern la seva explicació i quedem a l'espera que trametin aquestes intencions d'activació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López per la dúplica teniu la paraula.

No hi ha dúplica.

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 12.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a les transferències als comuns del 2010.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Quins imports està transferint el Govern al conjunt dels comuns des de l'1 de gener 2010 i sobre quina base es fan aquestes transferències?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Des de l'1 de gener del 2010 i fins a data d'avui el Govern ha transferit als comuns, d'acord amb la Llei qualificada de transferències, un total de 24.753.214,22 euros.

Aquestes transferències s'adiuen, com no pot ser d'altra manera, i com crec recordar que és avui el tercer cop que li contesto en aquesta sala, a les previsions de l'esmentada Llei qualificada de transferències als comuns.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Eusebi Nomen:

Em sorprèn la xifra que al dia d'avui per a l'any 2010, és a dir, des de l'1 de gener 2010, s'hagin transferit 24,7 milions d'euros als comuns, ja que el total pressupostat de transferències als comuns en el seu Projecte de pressupost eren de 40,7 milions, i el pressupostat per a l'any 2009 eren de 49, 5 milions. Per tant, que a mitjans d'abril hagin transferit 24 milions ens sobta, i per això hem demanat aquest aclariment, que espero que ens el faci en la fase de dúplica, si ho considera convenient. Ja que a l'article 3 de la Llei qualificada de transferències als comuns del 4-11-93, es disposen els imports que s'han de transferir als comuns. Aquests imports, com tothom sap, estan o depenen d'un seguit d'ingressos liquidats al llarg de l'exercici immediatament anterior.

Per tant, el total de les transferències a fer al llarg de l'any 2009 va dependre d'uns ingressos que van tenir lloc el 2008. Les transferències a fer al llarg del 2010 han de dependre d'un ingressos que van tenir lloc al llarg del 2009. Però, per uns imports totals, com diu el pressupost de 49 milions per a l'any 2009 i de 40 milions per a l'any 2010.

Com ara ja sabem la liquidació del pressupost 2009, el Govern ja sap la xifra exacta a transferir al llarg de l'any 2010. El problema és que el pagament d'aquests imports s'ha de fer segons el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei, com vostè sap perfectament.

I aquests pagaments depenen de l'aprovació del pressupost 2010. L'article 5 no contempla pas el cas en el qual el pressupost no s'aprovi. Tan sols contempla el cas en el qual es retarda l'aprovació del pressupost, perquè treballa en l'escenari que es presentaran les necessàries versions del pressupost o es farà el necessari perquè s'aprovi.

I per aquest motiu es disposa que els pagaments fets a l'avançada es regularitzaran finalment una vegada aprovat el pressupost.

Però el Govern ja ha declarat que no presentarà una segona versió del pressupost 2010. I per tant, estem en un escenari en el qual el pressupost 2010 no serà finalment aprovat, perquè ja ho han dit vostès que no el presentaran i, per tant, no es podrà complir allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada de transferències.

Entenem que el Govern s'ha de reunir amb els comuns per consensuar els mecanismes de pagament que han de permetre que els comuns rebin els imports segons el que es disposi a l'article 5, com s'ha de fer aquesta transferència, com ho han de rebre, i condicioni el total que han de rebre.

La pregunta no és..., val a dir... sinó que la diferència és important, ja que representa uns 9 milions d'euros.

Per tant, insisteixo, que m'agradaria que en la seva dúplica ens aclarís aquest import de 24,7 milions, sobre quina base, sobre quina interpretació de l'article 3 i 5 està feta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passo la paraula per la dúplica al Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'estranya que es sorprengui perquè ha explicat perfectament tots els mecanismes que apliquen a la Llei qualificada de transferències. Es paguen a principis de trimestre. Per tant, a data d'avui, estem parlant de dos trimestres. El trimestre que es va pagar el mes de gener, el que es va pagar el mes d'abril. Per tant, són els pagaments que corresponen a hores ja, a la meitat de l'any.

L'article 5 estableix clarament que mentre que no s'aprovi el pressupost s'ha de transferir el mateix import que es pagava l'any anterior. El Govern, evidentment, com no pot ser d'altra manera, doncs, està complint estrictament el disposa la Llei qualificada en aquest sentit. I a l'article 3 posa que tot seguit aprovada la liquidació de l'Administració general, es produirà la regularització dels ingressos. I això és el que farem quan s'escaigui en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop aclarit, doncs, que els 24,7 milions corresponen al 50% del pressupost 2009, de 49,5 milions. Agreixo l'aclariment.

La pregunta és: pensen vostès transferir als comuns al llarg del 2010 tot l'import de 49 milions o pensen fer alguna reunió amb els comuns per determinar com s'arregla aquesta qüestió, ja que a l'article 3 diu que el total a transferir als comuns és d'acord amb els imports de l'any 2009, i per tant, serien un total de 40 milions. Per tant, ja han pagat de veritat 4,7 milions més del compte als comuns. O no passa res i transferiran 9 milions més del compte als comuns durant l'any 2010.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment el Govern no farà cap reunió amb els comuns per determinar un procediment diferent al que marca la Llei. Complirem estrictament la llei, com és obvi. I quan s'aprovi la liquidació de l'Administració general es produirà aquesta regularització en els pagaments de les transferències als comuns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 13.

Perdó.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Aleshores veig que al Govern li preocupa el compliment estricte del que disposa la Llei, però jo li llegiré l'apartat final de l'article 5, i que diu: "en tots els casos i segons el que disposa el present article una vegada aprovat el pressupost de l'exercici pel Consell General es procedirà a la regularització de les quantitats lliurades a compte als comuns". Com ho faran vostès això? Em diu que no pensa reunir-se amb els comuns per aclarir-ho, perquè vostès pensen seguir al peu de la lletra el que diu la Llei, i que ho farien un cop, ha dit, s'aproessin...? S'aprovés què?

El què?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Com és obvi, Sr. Nomen, un cop s'aprovi el que disposi l'article 3.5, un cop s'aprovi la liquidació del pressupost de l'Administració general, en aquest cas de l'any anterior, que seria l'any 2009.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

El Sr. Eusebi Nomen:

Bé, és una interpretació ben curiosa que agraeixo, i el que...

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, és que...

El Sr. Eusebi Nomen:

Diu que sí amb el cap. No m'enganyi.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Demano si hi ha una pregunta. No costa res d'aixecar la mà, o si no no tinc possibilitat de saber que vol parlar.

Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Perdoni la confusió perquè li he vist un moviment afirmatiu amb el cap que he mal interpretat.

Perdoni Sr. síndic.

En tot cas, m'agradaria, si us plau, si el Govern ens pot confirmar com soluciona el conflicte que veig que existeix a partir de la interpretació de l'article 3.5 de la Llei qualificada amb el que es fa en la darrera disposició de l'article 5, ja que vostè està fent els pagaments a partir del que disposa l'article 5, no pas el 3. Perquè si ho fes respecte al que fa el 3,

estaria transferint la meitat dels 40 milions. Per tant, no em contesti això, si us plau, contesti'm la veritat.

Si vostè està fent les transferències segons el que disposa l'article 3, hauria d'estar transferint un altre import. Vostè està fent les transferències tenint el compte el que disposa l'article 5, que és "a manca d'aprovació de pressupost" tal com diu en el següent apartat que li llegiré: "en el supòsit que el dia primer de gener d'un determinat exercici econòmic no s'hagués aprovat el pressupost de l'Administració general pel Consell General, es procedirà a transferir als comuns l'import corresponent a la quantitat rebuda en el mateix trimestre que l'exercici anterior." Per tant, no està a l'article 3, està a l'article 5.

Per tant, jo li estic dient, com solucionarà el darrer paràgraf de l'article 5, perquè l'hem de solucionar per treballar d'acord amb la Llei. I li prego que si el Govern té una solució ens ho digui, i si no que també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Em referia a la primera de les seves preguntes que em formulava a mi als seus problemes d'interpretació de la Llei general de les finances públiques. Veig que no es limita sols en aquesta Llei, sinó que la qüestió es va complicant.

És obvi, ho torno a repetir, i aquí hi ha consellers que han estat molts anys a la Comissió Legislativa de Finances i s'ha fet tota la vida. L'article 5 diu mentre no s'aprova el pressupost els pagaments que fem ara. Un cop s'aprovi la liquidació de comptes de l'any 2009, fet que encara no s'ha produït, es produirà la regularització dels pagaments que s'han fet trimestralment i que es consideren pagaments a compte, com es diu clarament en l'article 5.

És obvi que no cal fer cap reunió ni pactar cap sistema. La Llei està perfectament regulada, funciona des de fa, si no m'equivoco, més de 17 anys, i s'han produït els mecanismes de regularització, que a vegades han sigut a l'alça i a vegades han sigut a la baixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Per tant ens confirma que si bé han estat transferint un terç dels.... perdoni, la quarta part dels 49 milions als comuns, al final de l'any els farà retrocedir un import tal que correspongui a un total de pagament de 40 milions.

És així?

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

El que diu és gairebé correcte excepte el matís de final d'any. És a dir, quan es produeix la liquidació de l'Administració general, cosa que ara no li puc assegurar, perquè hi ha coses que depenen més d'aquest Consell que no del que pugui fer el Govern, doncs, es produirà aquesta regularització.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Se suspèn la sessió durant 20 minuts.

(Són les 18.10 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.35 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al punt 13 de l'ordre del dia.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa als projectes de llei de crèdit extraordinari presentats.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Per quina raó, o amb quin objectiu està el Govern plantejant amb càrrec a nou endeutament tots els projectes de llei de crèdits extraordinaris presentats des del 10 de març?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Tornant de nou a la Llei general de les finances públiques i en concret als articles 22 i 23. D'acord amb l'article 22, el pressupost per al capítol 6, és a dir les inversions que fa el Govern és zero per les noves inversions. Per al pressupost del capítol 7, que és les transferències que fa el Govern a altres organismes per efectuar inversions, doncs, no existeix pròrroga pressupostària, i per tant, l'import dels crèdits per a l'any 2010 és zero. I aquí em permeto recordar-li, Sr. Nomen, com novament, de forma errònia, vostè va acusar tant al cap de Govern com a mi mateix, de mentiders quant a la necessitat o no d'un crèdit extraordinari pel finançament de la seu del Consell General. I aquest és un crèdit extraordinari que avui es troba a tràmit parlamentari.

Vist que els crèdits extraordinaris es poden finançar, i m'estic referint ara a l'article 23.2 de la Llei general de les finances públiques, amb transferències a altres partides, que en aquest cas, capítol 6, capítol 7 i capítol 4 per la Llei de la CASS, doncs, no és possible perquè estan a zero, amb major recaptació d'ingressos, estem en xifres de recaptació equivalents al pressupost, amb nou endeutament o amb venda de

béns patrimonials és obvi que els crèdits extraordinaris fins ara presentats només poden finançar-se mitjançant endeutament en estricta aplicació del que preveu l'article 23 de la Llei general de les finances públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré fer aquesta rèplica amb el màxim de claredat, perquè tots els ciutadans puguin seguir de la forma més fàcil el debat que ara ens ocupa.

Un crèdit extraordinari no és més que el permís que el Consell dóna al Govern per gastar diners per algun concepte que no estava previst en el pressupost.

Per aquest motiu, en la Llei general de les finances públiques ja es disposa que aquest permís extraordinari, aquest crèdit extraordinari, en llenguatge pressupostari, es pugui pagar demanant més deute, o bé es pugui pagar gastant menys en una altra cosa.

En altres paraules, el que es denomina amb càrrec a una transferència de crèdit. És a dir, canviant un permís per gastar en una cosa per un permís per gastar en una altra cosa.

Per tant, si el Govern socialdemòcrata considera que el Govern liberal gastava massa diners en segons quines coses, i que, per tant, tenia crèdits pressupostaris, és a dir permisos per gastar per coses que es podessin qualificar alguns dels socialdemòcrates com supèrflues, innecessàries o errònies, aleshores, el normal seria que el Govern proposés gastar els diners en coses noves i no gastar-los en aquelles coses equivocades dels liberals.

Per tant, el normal seria que el Govern presentés projectes de crèdits extraordinaris que es financessin via transferències de crèdit, en els capítols que això sigui possible, estar clar, és a dir, simplement, gastar menys en partides liberals que el Govern socialdemòcrata considerés no necessàries.

Sorprenentment, el Govern demana a aquest Consell que autoritzem un llarg de noves despeses, crèdits extraordinaris, però totes i cadascuna d'elles a càrrec de nou endeutament.

Per tant, el Govern considera que no hi ha ni una sola partida al vell pressupost liberal que es pugui eliminar o almenys reduir. Ni una. Ni un euro.

Aquí ens sorprèn el Govern ja que no tan sols va presentar un Projecte de pressupost del 2010, que era un pressupost de continuïtat del pressupost liberal 2009, sinó que ara, quan anem per una pròrroga d'aquest pressupost 2009, simplement el Govern ens confirma totes i cadascuna de les partides del pressupost liberal, ja que no en redueix ni una. Ni tan sols per finançar una partida de 15.000 euros.

Tot això per què ho diem? Perquè a part de les consideracions polítiques, aquesta estratègia ens porta a un escenari perillós.

A la liquidació dels comptes del 2009, que tenim aquí i que hem estudiat degudament, podem veure que tenim un dèficit de 115 milions d'euros, però la xifra que realment ens dóna la magnitud del forat fet entre els liberals i els socialdemòcrates al llarg del 2009, és d'un increment dels creditors de 160 milions d'euros en el balanç del Govern. 160 milions d'euros de forat.

I no entrarem en altres partides que queden fora del balanç, ja que avui no fem pas una revisió d'aquests comptes. Però en tot cas, és innegable que un Govern liberal fins al juny i un Govern socialdemòcrata a partir de juny, Andorra té un increment de deute de creditors de 160 milions. I ara el que no ens podem permetre és prorrogar un pressupost que ha donat lloc a aquest forat, i a sobre permetre que el Govern faci totes les noves despeses en càrrec encara a més deute, sense reduir cap despesa.

APC es va comprometre en aquesta sala a acceptar tots els permisos per a noves despeses socials. És a dir, nous crèdits extraordinaris de caire social. I complirem la nostra paraula.

Però això no s'ha de confondre en una barra lliure de deute. Això no és una barra lliure.

Per tant, donat que el Govern està confonent el nostre compromís social en una barra lliure, deixem ben clar aquí, ara i avui, que APC votarà favorablement a tots els crèdits extraordinaris de caire social, sempre que no es passi del total, com a mínim, del projecte del pressupost del propi Govern per a cada capítol.

En el moment en què s'arribi a aquest límit, demanarem que tota nova despesa, que tot nou crèdit extraordinari es faci reduint altres despeses, és a dir, es faci en càrrec a transferències de crèdit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per la dúplica teniu la paraula Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, abans de comentar-li l'últim punt de la seva intervenció, que m'ha semblat el més rellevant de la seva dúplica.

Només comentar-li que em sembla que ha pres una conclusió massa precipitada sobre els crèdits extraordinaris. És a dir, el Govern està presentant crèdits extraordinaris d'inversions, capítol 6 o capítol 7, i els crèdits extraordinaris del capítol 4, essencialment vinculats a la Llei de la CASS. Són partides que no existien en el pressupost de l'any 2009, o són partides per a les quals no s'aplica la pròrroga pressupostària, i per tant, només es poden finançar amb aquesta fórmula.

En cap cas, d'això se'n pot concloure que el Govern dins d'allò que li permet la Llei general de les finances públiques, estigui reconduint partides dins de ministeris o dins de projectes, i que estigui gastant les partides de la mateixa manera que les estava gastant l'anterior Govern l'any 2009.

Em sembla que no és una conclusió que no necessàriament ha de portar una qüestió a l'altra.

Quant al que deia vostè que aprovarà els crèdits extraordinaris o suplementes que no excedeixin el que s'havia previst en el pressupost original. Tots els crèdits extraordinaris, tots els suplementes de crèdits presentats fins a la data respecten i s'adiuen, excepte en un cas, que són els vinculats al pla de reactivació del comerç i el pla d'objectius del turisme per a l'any 2010, estrictament allò que estava contemplat inicialment en el Projecte de pressupost per a l'any 2010.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

No n'hi ha.

Passem, doncs, a la pregunta número 14.

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a la previsió d'impostos per a l'any 2010.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

El cap de Govern, en una entrevista publicada a un diari del país el dia 26 de març manifesta literalment que "El Govern vol que la pressió fiscal sigui la més baixa possible però ha de ser suficient per mantenir l'Estat del benestar". Pot el Govern concretar quina és la seva previsió per a l'any 2010 del total d'impostos a recaptar pel Govern per executar totes les seves tasques inclosa la garantia de l'estat del benestar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Com no pot ser d'altra manera, el Govern estima a hores d'ara una recaptació d'impostos en termes molt similars a les previsions efectuades en el pressupost, a diferència del que havia succeït en anys anteriors, i particularment del que va passar durant l'any 2009.

Així, doncs, estimen entre 265 i 275 milions d'euros la recaptació d'impostos per part del Govern durant l'any 2010.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Per la dúplica, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Doncs, puc constatar que el Govern no respon a la pregunta ja que no li he preguntat pas quin és el total de recaptació, sinó quin creu que hauria de ser

el total d'impostos a recaptar per garantir l'estat del benestar, ja que el Govern manifesta, en paraules del seu cap de Govern, que la pressió fiscal ha de ser la més baixa possible però ha de ser suficient per mantenir l'estat del benestar. Per tant, volem saber quin és aquell grau de suficiència.

I miri, no és seriós utilitzar l'estat del benestar com a excusa per a justificar una indeterminada necessitat de recursos per cobrir despeses improvisades.

Per tant, els hi prego, doncs, que defineixin quin és el seu objectiu de recaptació que creuen que s'ha de fer per garantir aquest estat del benestar? Els hi prego que facin aquest pressupost, els hi prego que quantifiquin aquestes xifres i que no utilitzin l'excusa de l'estat del benestar.

L'estat del benestar és una cosa molt més seriosa que una excusa. L'estat del benestar és un objectiu pel qual molts estem treballant, vostès entenc que també, però no es pot utilitzar l'estat del benestar com una excusa per justificar imprevisions, incapacitat de definir el marc tributari, ni de definir els ingressos que s'han de tenir per donar garanties de benestar a la ciutadania.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per la dúplica Sr. Pere López teniu la paraula.

No hi ha dúplica?

Passem, doncs, a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

No hi ha repreguntes?

Passem, doncs, al punt número 15.

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa al possible retard dels pagaments a alguns empresaris.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En contra del que havia manifestat el cap de Govern en aquesta mateixa sala quan tractàvem el tema del pressupost 2010, ara, en una entrevista publicada a un diari del país el dia 26 de març, reconeix que "es nota poc la falta de pressupost en el dia a dia del Govern", però també manifesta que la necessitat de demanar crèdits extraordinaris per noves inversions "pot derivar que es retardin els pagaments a alguns empresaris que han de cobrar treballs de l'Administració".

Pot el Govern concretar en quins casos el fet que una inversió o despesa es faci a partir de l'acceptació pel Consell General d'un crèdit extraordinari pot fer que l'empresari que faci finalment aquesta feina cobri més tard que si aquesta inversió s'aproves per la via del pressupost? I en cas afirmatiu, pot el Govern confirmar en quants dies pot estimar aquest retard en el pagament, i per quin motiu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de posar-li només alguns exemples del pagament de com afecta la no aprovació del pressupost -el retard en el pagament d'alguns proveïdors- convé matisar, tot i que vostè intenta condicionar la pregunta a les partides d'inversió, que en la resposta del cap de Govern es feia referència al conjunts dels crèdits.

Li posaré només un parell d'exemples, com és per exemple un crèdit extraordinari destinat al pagament dels serveis de concessió de BusExpres. Aquesta empresa havia de cobrar el primer pagament de l'any 2010 el 31 de març, i probablement no ho farà fins a finals de juny. Hi ha un altre projecte a tràmit parlamentari corresponent a les despeses de digitalització i microfilmació dels protocols notariaus que també s'havia d'efectuar un primer pagament el 31 de març, i que probablement no es podrà fer fins el mes de juliol. I altres casos que ja li dic ara que no porto relacionats de diferents despeses que depenen de la tramitació dels crèdits i suplements de crèdit extraordinari.

Voldria fer també una referència a una situació que ens preocupa, que són les dificultats que estan començant a travessar o que poden tenir en algun cas diferents entitats que reben subvencions pel

capítol 4, les subvencions de les transferències de funcionament. M'estic referint a diferents entitats culturals, entitats esportives, escoles, pel retard que suposa el pagament per dotzaves parts en diferència de la pràctica habitual en què se solia pagar un 50% del pressupost durant el febrer o març, aproximadament, i un 50% el mes d'agost i setembre. Aquí hi ha uns desajustos entre l'any natural i el que és el curs escolar i la temporada de competició, en el cas de clubs esportius, o altres entitats, i segurament això pot provocar que aquestes entitats hagin de patir, o bé algun problema de tresoreria, que insisteixo, ens preocupa, o bé pagar en retard els seus proveïdors de despeses de funcionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Per tant, podem constatar que no és pas cert que es puguin retardar els pagaments a alguns empresaris que han de cobrar treballs de l'Administració.

Miri, els crèdits extraordinaris, no és més que una autorització del Govern. Una autorització que el Govern demana al Consell General per fer una despesa. No és més que això.

El que passa és que la paraula crèdit sona a una altra cosa. Però és això, simplement. És donar permís per fer una despesa.

Si el Govern no té el permís per fer una despesa, simplement no la pot fer. Per tant, no pot contractar a cap empresari i per tant, no hi ha cap retard. És tan senzill com això.

Altres qüestions és que bé... miri, el tema de com es gestiona el tema del BusExpres, si necessita una mica d'ajuda en com es pot estructurar això, estarem encantats de col·laborar-hi.

Ara bé, el tema de la digitalització, doncs, també són uns exemples portats al límit.

En tot cas, a mi m'agradaria que el Govern deixés de fer planar aquesta falsa excusa en el retard dels pagaments, perquè la ciutadania ha de tenir molt clar que el Govern no pot contractar sense tenir el crèdit pressupostari degut. Aquest crèdit és el permís de fer la despesa, li dona el Consell General. I el fet que li doni el Consell General per la via d'un crèdit extraordinari o per la via del pressupost, en res ha de retardar el pagament un cop s'ha aprovat aquest

crèdit i un cop el Govern té l'autorització de fer la despesa.

Altra cosa molt diferent, és tot el tema de les subvencions, que efectivament aquí hi ha una qüestió de tresoreria a solventar. Per això també hi ha diferents mecanismes que es poden posar en marxa.

I, per altre costat, també hi ha la qüestió, doncs, que aquí el que és necessita és solucionar un altre problema que tractarem en una altra pregunta, que és el del finançament, el d'aconseguir els diners, no pas els crèdits del Consell General, és a dir l'autorització de fer la despesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per la dúplica, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Nomen, com de costum treu conclusions precipitades i intenta donar-nos lliçons de pot plegat. Sabem perfectament el que és un crèdit extraordinari. Insisteixo i li he posat uns quants exemples que estem parlant de contractes, hi ha contractes de manteniment, i per tant, tota una sèrie de despeses.

El que vostè ens estava dient són noves contractacions i noves adjudicacions. Però hi ha tota una sèrie de despeses que funcionen en continuïtat, el conjunt de capítols de l'Administració, contractes de manteniment, contractes de lloguer. Estem parlant de projectes que estan finançant un servei o una concessió, i per tant, em sembla bé que ens ofereixi assessorament i ajuda, sempre és benvinguda, però en tot cas, el que no puc acceptar és que conclouï que no hi ha empreses que es poden veure... -i li he posat dos exemples, que m'imagino que no deu haver escoltat-, d'empreses que per aquestes qüestions cobraran una mica més tard els seus serveis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Doncs, punt 16 de l'ordre del dia.

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a l'adhesió del Principat d'Andorra al tractat entre el Regne d'Espanya i la República Francesa sobre cooperació transfronterera entre entitats territorials, fet a Baiona el 10 de març de 1995.

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/20110, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Tan sols dir que constatem que després de l'entrada d'aquesta pregunta hem rebut una resposta escrita del Govern sobre aquesta qüestió, en la qual el Govern manifesta que aquest acord no comporta noves obligacions per a la hisenda pública. En conseqüència, retirem aquesta pregunta, i seguirem amb atenció el desplegament d'aquesta adhesió.

El Sr. síndic general:

Passem al punt 17 de l'ordre del dia.

17. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa al finançament del dèficit pressupostari del Govern per a l'any 2010

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Pot el Govern confirmar si els tècnics del Govern que treballen conjuntament amb els tècnics del Govern de França -crec entendre que és així-, ja han trobat la solució per obtenir una forma de finançament internacional a mig i llarg termini o si Andorra haurà de recórrer de nou a un crèdit a curt o mig termini de la banca andorrana per finançar el

dèficit pressupostari que el Govern està generant durant l'any 2010?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El primer que vull deixar-li clar, Sr. Nomen, és que el dia que el Govern arribi a algun acord en aquesta matèria, de la mateixa manera que el dia que es conclogui el treball tècnic que s'està efectuant entre el Govern, l'INAF i l'ABA, vostè estarà convenientment informat. No pateixi. Ja li vaig dir en l'anterior sessió de Consell, que arribat aquest moment, demanaré una compareixença legislativa a la Comissió de Finances i li donaré a vostè i al conjunt dels consellers membres de la Comissió, tota la informació de les decisions que el Govern pensa engegar.

Dit això, segueix en curs el treball tècnic que està efectuant el Govern, l'INAF i l'ABA de manera conjunta, que ens hauria de portar a un escenari d'una o, possiblement, més d'una emissió interna de deute públic a partir de la tardor, i a consolidar les bases per a una emissió internacional de deute públic, que és la mesura més lògica i emprada internacionalment, a partir de l'entrada en vigor de la fiscalitat directa.

França està col·laborant, efectivament a nivell tècnic, per ajudar-nos a determinar possibles vies de finançament o alternatives a les ja existents. Els hi hem presentat la nostra situació d'endeutament, les properes reformes que en matèria tributària es preveuen, i també, quant a l'emissió internacional, que em referia en segon terme, França també ens podrà donar suport tècnic i també col·laboració en la reserva de possibles entitats financeres que puguin subscriure les esmentades emissions de deute públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Doncs, m'he quedat molt preocupat amb la seva resposta. Per què? Perquè és clar, ens acaba de confirmar una cosa molt greu.

Ens acaba de confirmar que el finançament internacional no es podrà tirar endavant fins a l'entrada en vigor de la fiscalitat directa. I per tant, això vol dir una cosa molt clara.

Que vostès volen fer una fiscalitat directa que impliqui una major recaptació, primer punt.

Que els hi permeti presentar-se davant dels bancs que col·loquen aquest deute internacional amb uns números que puguin demostrar uns majors ingressos per retornar el deute. Això és obvi. Tots sabem com funcionen aquests mecanismes.

Per tant, m'està confirmant que vostès faran una fiscalitat directa que representi uns fluxos d'ingressos per a l'Estat tals que permetin fer els pagaments d'aquest finançament internacional que no li donen abans per manca de poder demostrar aquests fluxos directes. Per tant, ens està confirmant el gran temor que teníem i que venim denunciant des de fa més d'un any, que vostès volen la fiscalitat directa tan sols com a mecanisme de major recaptació.

Quan nosaltres ens en anem a la liquidació dels comptes per a l'exercici del 2009, i analitzem el moviment que estan tenint els comptes de creditors a llarg termini i a curt termini, i veiem aquest increment de més de 160 milions d'euros per a l'any 2009, -i d'això en tenen tanta responsabilitat vostès, el Govern socialdemòcrata com el seu predecessor fins al juny de l'any 2009, el Govern liberal-, és per alarmar-se. Ja que tots aquests recursos surten, en la seva gran majoria, de la banca andorrana.

I per tant, si finalment s'ha de recórrer a crèdit de bancs andorrans per finançar el crèdit existent i el nou, pensem que per cada euro que dóna la banca andorrana al Govern és un euro de menys que la nostra banca pot deixar a l'economia productiva economia andorrana o a les nostres economies familiars.

Per tant, la incapacitat del Govern per trobar una estructura de finançament adequada, tal com va prometre i ara no està complint, està actuant com un fre al desplegament de la nostra economia productiva i als projectes d'inversió i de consum de les nostres famílies.

El Govern està fent exactament el revés del que hauríem de fer. Exactament al revés. I si us plau, no ens digui que l'Administració és el motor econòmic d'aquest país. No ens ho digui més. I no ens digui que és un motor que funciona amb deute com fan en altres països. No ens ho digui més.

El motor econòmic d'aquest país han estat sempre les persones que viuen a Andorra. Exactament les persones que necessiten el finançament de la banca andorrana que ara el Govern està ocupant, que s'està quedant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Per la dúplica, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Nomen, com a mínim consideraria d'agosarat dir que la banca andorrana ha de retirar recursos a l'economia per donar diners al Govern per prestar-li en les diferents formes d'endeutament. Jo crec que això no respon per res a la situació actual.

En tot cas, el que sí que li puc dir és que l'ABA i l'INAF coneixen el calendari que jo li acabo de comentar. Que el comparteixen. I que el que entenem és que ara cal fer-lo possible amb aquests projectes de fiscalitat directa que estan a tràmit parlamentari. I per tant, quan quedi clar quin és el moment d'entrada en vigor d'aquesta fiscalitat directa, que possiblement pugui ser l'any 2012, si aquesta Cambra dóna llum als textos que estan a tràmit parlamentari, pensar en aquestes emissions internacionals de deute públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Doncs, punt número 18.

18. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa al decret de tancament dels comerços 10 diumenges a la tarda

Fou registrada amb el número 289, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Eusebi Nomen Calvet. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Donat que des d'Andorra pel Canvi entenem que el Govern va obrir un fals debat amb l'obligació de tancament dels establiments durant les tardes de 10 diumenges, i que el que realment necessita Andorra és un valent desplegament del títol II de la Constitució que permeti crear els mecanismes de consens entre empleats i empresaris amb la seguretat jurídica que necessita tot model econòmic i social sostenible.

Vistes les innecessàries tensions socials que segueix creant el Decret de Govern del 18-11-2009 relatiu als horaris comercials per a l'any 2010.

Atès que tot i les tensions que genera aquesta qüestió, el Govern està portant al límit els terminis legals permesos per contestar preguntes escrites, i en el moment de redactar aquesta pregunta, encara no ens havia donat resposta a la pregunta amb resposta escrita que vam fer sobre aquesta qüestió el dia 12 de gener 2010, i val a dir que l'acabem de rebre ahir per la tarda, motiu per al qual passem a formular-la ara també amb resposta oral.

Vist que al final del decret 18-11-2009, el Govern decreta que "... resta d'aplicació la normativa laboral i administrativa vigent", sense especificar quina és aquesta normativa administrativa relativa als horaris comercials i sense fer cap referència a quin seria el règim sancionador aplicable.

Pot el Govern concretar a quina normativa administrativa vigent es refereix en relació als drets i obligacions de tancament dels comerços, i de forma específica, pot Govern concretar dins del marc de quina normativa emet el decret 18-11-2009 i quin és el règim sancionador aplicable en cas que algun establiment decideixi seguir obert fora dels horaris decretats per Govern, especialment en allò relatiu a l'obligació de tancament de les tardes de 10 diumenges?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La relació de la normativa administrativa vigent relativa als horaris comercials, nombrosa i diversa, li va ser tramesa ahir, com vostè ara també exposa en

la seva pregunta, i era una pregunta que estava registrada amb el número 24.

La lectura de la redacció excediria el temps de la resposta, i per tant, de forma sintètica, li dic els tres punts més destacats d'aquesta nombrosa normativa.

En primer lloc, l'any 93 aprovada la Constitució, el Govern en execució i desenvolupament de la normativa establerta pel Consell General a partir del Decret sobre horaris i condicions de treball, adoptat el 3 de juliol de 1973, va decretar l'ampliació dels horaris comercials fins a les 21.00 hores per a determinats dissabtes de la temporada d'hivern.

Al final de l'any 1998, el Govern va decretar el primer calendari d'horaris comercials unificant els criteris fins aquell moment acordats periòdicament i puntualment.

Des de l'any 1998 fins a l'actualitat, el Govern en base al decret de data 6 de març de 1995 sobre horaris comercials, que executa i desenvolupa el decret de 3 de juliol de 1993 sobre horaris i condicions de treball, dictat en el seu dia pel M. I. Consell General, estableix un calendari d'horaris comercials que amplia o redueix l'horari màxim de tancament dels establiments comercials en base a la previsió d'afluència turística i comercial.

La normativa administrativa existent no integra un règim sancionador actualitzat que tipifiqui les seves possibles infraccions. Però el fet que la normativa vigent de continuada i indiscutida aplicació d'ençà l'any 93 no comporti sancions actualitzades, el seu incompliment no excusa ni eximeix de la seva obligació de respectar-lo.

La Constitució és la norma suprema de l'ordenament jurídic, vincula tots els poders públics i també els ciutadans, i garanteix el principi de legalitat.

En conseqüència, és impensable que algun comerç decideixi conculcar la normativa vigent i obrir més enllà dels horaris autoritzats. Si ho fes s'aixecaria la corresponent acta i a continuació s'obriria l'escaient expedient administratiu. En aquest sentit, cal tenir en compte el que determina l'article 8 de la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Cos de policia, que estableix i cito textualment: "el Cos de policia exerceix a efectes enunciatius i no limitatius les següents funcions de policia administrativa: (...) i un dels punts citats en aquest article és " (...) vetllar pel compliment de les lleis aprovades pel Consell General i de les disposicions dictades pel Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

De l'estudi detallat de la resposta que hem rebut, queda clar els següents punts. No hi ha cap llei a partir de la qual es desplegui aquest decret, no hi ha cap règim sancionador i, efectivament, el Cos de policia ha de vetllar pel compliment de les lleis.

Tots sabem que el principi de legalitat és un precepte necessari de l'estat de dret i no cal recordar l'article 1 de la nostra Constitució.

Efectivament, el principi de legalitat és el principi segons el qual tot tracte jurídic dels òrgans de l'Estat ha de ser sotmès a l'ordenament jurídic vigent, i en especial, que els reglament i actes jurídics s'adeqüin a la llei formal. Contraposat a l'arbitrarisme administratiu i judicial, el principi de legalitat és una de les consagracions polítiques de l'estat de dret i és fonamental en la teoria clàssica de la divisió de poders.

Els ciutadans andorrans tenim el privilegi que la nostra Constitució ens protegeix contra l'arbitrarisme administratiu que sempre acompanya i ha acompanyat els totalitarismes.

Efectivament, i aquí hem de destacar que l'importantíssim article 3.2 de la nostra Constitució s'estableix. La Constitució garanteix els principis de legalitat i de jerarquia. Gràcies Constitució. Gràcies.

Per tant, segons la nostra respectada i estimada Constitució, el Govern no pot legislar. Qui legisla és el Consell General. Per tant, el Govern no pot crear drets ni pot crear obligacions. El Govern tan sols pot desplegar normes dins d'uns determinats límits. I els reglaments, i per tant, els decrets s'han d'adequar a una llei formal. Els reglaments del Govern estan sotmesos al principi de legalitat.

Govern, fa més de tres mesos que Andorra pel Canvi vam fer la pregunta al Govern amb resposta escrita, molt senzilla de contestar: quina llei s'adequa al decret de tancament del Govern, i per tant, quin seria el règim sancionador establert en aquesta llei mare? Sorprenentment, després de tres mesos el Govern ens ha donat resposta a aquesta pregunta escrita, ahir a la tarda, a les quatre de la tarda vaig rebre la resposta.

Després d'estudiar-la detingudament podem concloure.

Si recordem els fets, el Govern va fer un decret d'horaris comercials que disposava el tancament de 10 diumenges. El Govern porta mesos defensant que l'única forma de conciliar la vida laboral i familiar

dels empleats del comerç, passa pel tancament de les seves empreses durant 10 dies per la tarda.

Els fets són que totes les associacions de comerciants han demanat formalment al Govern que revisi aquest decret, i han proposat altres mecanismes per assolir una conciliació entre les vides laborals i familiars dels assalariats.

Els fets són que les associacions volen respectar la llei, i no volen fer crides a incompliments de la llei. Està clar.

Però els fets són que no existeix cap llei que delegui un govern la fixació dels horaris comercials, ni que desplegui els seu règim sancionador.

Per tant, davant d'aquests fets, els consellers d'Andorra pel Canvi fem la següent anàlisi.

Primer. Si el Govern arriba a la conclusió que l'única forma de conciliar vida laboral i personal, passa pel tancament d'unes empreses. Aleshores, hem de concloure necessàriament que el nostre Codi de relacions laborals i tot el marc relatiu a les relacions entre empreses i assalariats ha de ser modificat seriosament. Això ens porta de nou a la posició repetida d'APC d'apostar decididament pel desplegament seriós i rigorós del títol 2 de la Constitució.

I per acabar, segon punt...

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, vulgui concloure, si us plau.

El Sr. Eusebi Nomen:

Molt breument.

Tenint en compte que a manca de llei el decret del Govern és incompatible amb el principi de legalitat, aquests 3 consellers d'Andorra pel Canvi compliran rigorosament amb la seva obligació de control i el seu jurament al respecte a la Constitució, i per tant, no ens estarem d'exigir al Govern el compliment del principi de legalitat.

Si el Govern considera que els comerços han de tancar uns determinats diumenges, que el Govern prepari un projecte de llei pel qual limita la llibertat d'obertura dels comerços, que porti aquest text al Consell General, que obtingui 15 vots favorables, i aleshores tindrà una llei sobre aquesta matèria.

Mentre això no passi, i de moment no és el cas, la posició d'Andorra pel Canvi és clara. El Govern ha fet un acte d'arbitrarisme administratiu publicant un decret que entenem que no s'adequa a cap llei. I per tant, el Govern ha actuat sense respectar el principi constitucional de legalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sr. Pere López per la dúplica teniu la paraula...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Nomen, primer, suposo que vostè fa referència al concepte d'arbitrarietat, perquè l'altre concepte que ha emprat reiteradament, sincerament el desconec.

En tot cas, el Govern constata que vostè no veu cap mena d'obstacles a què el Govern, durant anys i panys, des del 1993 fins l'any 2009, hagi adoptat decrets ampliant els horaris comercials. No hi havia cap problema. Es devia respectar el principi de legalitat segons el peculiar prisma que vostè té d'acostament a la legalitat.

Vostè també ens diu que hi ha alguns comerciants que han fet una sèrie de propostes per permetre la conciliació de la vida laboral i familiar. I ens està dient que les hem d'acollir aquestes propostes. I sense que a mi em correspongui fer preguntes, però ja dono la resposta, no hi ha cap llei que empara aquestes propostes tampoc. Quina força d'obligar tindran els treballadors que vulguin conciliar la vida familiar i laboral de procedir tenir festa 10 diumenges a la tarda a l'any si no hi ha cap text que els empari. I aquí, sí que no hi ha cap text que els empari.

No existeix cap llei. És clar, una vegada més, vostè s'erigeix, no solament, com és la seva obligació constitucional que l'acaba de recordar i que evidentment nosaltres li respectem des de tots els punts de vista democràtics, però més enllà del control vostè ja s'erigeix en Tribunal Constitucional. I ja decideix que la normativa a la qual s'acull el nostre Govern en desenvolupament d'una normativa del Consell General, doncs, es purament reglamentària i està fora de la Constitució. Amb tots els respectes que em mereix, Sr. Nomen no és vostè que ens ho ha de dir. Ja ens ho dirà el Tribunal de Constitucional, si cal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

No havent-hi cap, passem al punt número 19.

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany, president del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa a la retransmissió dels Consells Generals per ATV.

Fou registrada amb el número 298, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Gabriel. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat 14 de març, dia d'aniversari de la Constitució, tot el poble andorrà va poder seguir en directe la recepció que el Sr. cap de Govern va oferir a la societat andorrana, així com el seu discurs, en el qual i en paraules ja pronunciades anteriorment en seu parlamentària afirmava i cito "tornar la centralitat política al Consell General".

L'acte institucional que aplega als elegits del poble, el Consell General, els que avui estem aquí, així com el tradicional discurs del Sr. síndic general es va quedar sense difusió, és a dir, sense retransmissió en directe ja que Andorra Televisió, va optar per retransmetre la recepció del Sr. cap de Govern.

Denotant aquest menyspreu per la institució del Consell General per part de Govern i evidenciant les paraules del Sr. cap de Govern que contradiuen rotundament els fets, i en base a l'exposat i d'acord amb el que disposa el capítol quart del Reglament, es demana la següent pregunta:

Pot explicar el Sr. cap de Govern, si també Andorra Televisió deixarà de retransmetre els consells de preguntes, o el de Sant Tomàs seguint aquest furor del "Canvi", o pel contrari donarà les instruccions perquè com a mínim es restableixi el dret a la informació plural i representativa del poble andorrà a través del Consell General?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Gabriel, l'exposició prèvia a la seva pregunta parteix del que jo m'atreveria respectuosament a qualificar d'una greu incorrecció que li he de respondre i desmentir, que és que el Govern que presideixo no ha tingut mai, en cap moment, menyspreu pel Consell General.

Entenc que aquest qualificatiu l'heu emprat en el marc d'un nou impuls de la fúria opositora, però que no podeu pas pensar que això sigui així.

ATV no solament no deixarà de retransmetre els consells de preguntes o el de Sant Tomàs, sinó que continuarà retransmetent en directe totes i cadascuna de les sessions del Consell General, salvat el cas que el Consell General disposés una altra cosa, evidentment, no m'ho voldria deixar.

Alhora, li informo que molt abans de la seva pregunta, la nova direcció de la societat pública ha posat en marxa una reemissió que molts ciutadans ja han pogut veure de les sessions del Consell General al vespre del mateix dia després de l'informatiu vespre. Aquesta repetició sí que permet una informació plural en fer-se en un horari en què els ciutadans ja han acabat, normalment, la seva jornada laboral.

Aquí té, Sr. Gabriel, fets clars i concrets en positiu. Fets que ens contraposen amb el que vostès feien quan governaven. Mai se'ls va acudir que hi hagués una reemissió de la totalitat de les sessions del Consell General. I ara es fa.

En tot cas, i amb això acabo, el Sr. síndic va rebre una carta en resposta a una queixa formal i normal que havia fet el Sr. síndic pels fets que motiven la pregunta del Sr. Gabriel, va rebre una carta que conec, del director general de l'ens garantint que es retransmetran tots els consells generals. I en la meua qualitat legal de responsable de la junta general d'accionistes de RTVA, SA, confirmo davant del Consell General, que així serà i que es retransmetran, doncs, en directe i en diferit el mateix dia totes les sessions del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Per la rèplica Sr. Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Bartumeu, no em deixarà mai de sorprendre. Avui tampoc.

Dins la fúria opositora que hem caracteritza, i amb aquesta greu... ho he apuntat tan de pressa que no sé ni la paraula que m'ha fet servir, però ho deixarem estar, perquè el que vull dir tampoc és important, ha citat, com a final de la seva intervenció, una carta del Sr. síndic, que casualment ens la va transmetre juntament amb vostè, quan estàvem a la Junta de presidents, el qual vull felicitar aquí públicament i m'agradaria que també constés en acta per la seva diligència i la seva feina, perquè justament la carta està datada en data 15 de març. És a dir, l'endemà mateix. És a dir, que no ha estat una fúria opositora tremebunda quan s'ha decidit des de CR demanar aquest pregunta, sinó que el Sr. síndic molt bé en les seves funcions ja va denunciar en vista a una reunió que havia fet prèviament tres dies abans, amb dos persones que no citaré, i estan a la mateixa carta que vostè té.

No només això, sinó que no ho hagués citat si vostè no m'ho hagués dit, doncs, perquè no feia part de la meua pregunta. Vostè al citar-la, doncs, m'ha donat peu a poder-ho fer. No només això, sinó que la contesta que es fa, que intentaré ser prudent i no fer honor a la tan valuosa fúria, diu i signa, el director general d'aquest mitjà: "que vàrem estar analitzant les diferents alternatives al nostre abast per donar compliment a tot els requeriments que se'ns presentaven...", cert n'hi havia dos però no es van valorar; i acaba dient que: "...comentar que la no comunicació al Consell General de la decisió únicament respon a un desconeixement dels correctes procediments a nivell protocol·lari i que en cap cas hi ha la voluntat de menystenir el Consell General".

Cito i no dic res més. No dic res més, perquè no formava part de la meua pregunta aquesta part que vostè m'ha donat peu a intervenir.

I jo, doncs, per acabar aquesta intervenció, jo crec que tenim un problema de verb, Sr. Bartumeu, temps del verb. Hi ha el passat, el present i el futur, i d'altres, pretèrit passat i després podem fer les conjugacions que vulguem. Quan al Govern li convé agafem el passat perquè aquests liberals, que avui uns quants reformistes en formem part, doncs, som els responsables de tots els mals del país. Quan es demana pel presents se'ns parla del futur: farem, farem... i mai se'ns diu cap evidència que pugui respondre, suposo que vostè quan estaven fent oposició els hi passava el mateix o tenien el mateix sentiment que avui tenim nosaltres.

Però de cap manera puc entendre que per no retransmetre el dia del Consell General, el dia de la Constitució, el discurs del síndic general, em digui que per no fer això estan retransmetent en diferit consells generals i que abans no s'havia fet. Jo realment, miri, repeteixo i crec, doncs, que tenim un

problema, no només de verb sinó de dir una cosa i fer-ne realment una altra.

I finalment, doncs, si continuem així, la ciutadania que avui molt amablement ens està seguint i més d'una vegada, doncs, arriba un moment que es confon i no m'estranya.

Jo, Sr. síndic no voldria abusar del temps i amb això acabaria la meva intervenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Per la dúplica Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, no voldria ser acusat de menystenir el Consell General, però si vostè ens pot qualificar o em pot qualificar de tenir furor pel canvi, amb les mateixes lletres i amb un qualificatiu més o menys degradant o amable, doncs, jo em considero amb el dret de suggerir que vostè potser està transformant la seva acció opositora en una fúria opositora. I és el que he dit. I ho he dit més aviat en to amable, tot i que no m'havia semblat que el furor que m'atribuïa ho fos tan d'amable, no? Però, bé, això és una qüestió de vocabulari i de jugar a l'escrable segurament.

Miri, "farem, farem", hem fet les difusions en diferit, i vostè no hi vol donar importància. Doncs, jo li en dono molta, i ho hem fet. I vostè no ho havien fet. I és clar.

Fa una estona aquí hem estat escoltant reiterades lloances als anys 2006 i 2007 i les hem escoltat estoicament. Però bé, jo no estic per insistir contínuament amb el que havia passat. Vostè hem diu "vostè no ha fet res, doncs, miri així". Doncs, ens hem equivocat indirectament els nostres gestors, ja que som la junta general d'accionistes, en no haver retransmès aquell Consell. No tornarà a passar, i a més a més, difonem dues vegades les sessions del Consell. Això és el que fem.

És tot el que tinc a dir. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

No n'hi ha.

Doncs, passem al punt 20 de l'ordre del dia.

20. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany, president del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa als motius que el van impulsar a realitzar una invasió político-propagandística a les llars andorranes utilitzant els mitjans públics el passat 10 de març

Fou registrada amb el número 299, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Gabriel Estany. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 10 de març es va fer entrevistar en el despatx oficial el Sr. cap de Govern, sense cap precedent d'aquest ordre o cap motiu aparent.

En dita entrevista, que va ser efectuada per dos grans professionals de la comunicació, i retransmesa per la televisió pública andorrana, el Sr. cap de Govern va demanar en repetides ocasions i molt sutilment el vot als ciutadans.

No podem entendre i menys compartir aquesta nova moda de canvi, que passa al marge de la llei i de qualsevol actuació democràtica i que en cap cas entenem ni justificada ni necessària.

En una frase que el mateix Sr. cap de Govern pronunciava i pronuncia a Casa de la Vall, i pronunciava en el seu discurs d'investidura, deia i cito: "Durant el nostre Govern ningú estarà per damunt de les lleis. Les normes que promoguem aniran adreçades a evitar que ningú visqui sotmès a cap arbitrarietat".

Una vegada més, l'única explicació a la furor del canvi -ja me l'ha fet servir vostè abans que jo l'utilitzés, ho tenia guardat per aquesta pregunta, però en fi... tot sigui a fi de bé-, creiem, doncs, que és una gran contradicció entre el que es diu i el que es fa.

En base a l'exposat i d'acord amb el que disposa el nostre Reglament, es demana al Sr. cap de Govern si pot explicar què va motivar, quins van ser els motius per impulsar a realitzar aquesta invasió político-propagandística a les llars andorranes utilitzant els mitjans públics el passat 10 de març?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Podria limitar-me a respondre a la pregunta, cenyint-me, com reglamentàriament podria arribar a interpretar, al seu enunciat. Així doncs, li diré que en la mesura que no vaig procedir a realitzar cap, i ara el cito, "invasió político-propagandística a les llars andorranes utilitzant els mitjans públics el passat 10 de març", fi de citació, no puc explicar-li pas els motius que per hipòtesi agosarada m'hi haguessin pogut impulsar. Resposta concreta a pregunta genèrica.

Però, em sembla que la fina subtileza de la seva exposició mereix un complement de resposta. I li parlaré del que sembla que li agrada: la gran contradicció entre el que es diu i el que es fa.

Entrevistes del cap de l'oposició Joan Gabriel als mitjans públics entre el dia 2 de juny del 2009 i el 30 d'abril del 2010: 4 entrevistes a Ràdio Nacional (3 a l'Ara i Aquí i 1 al Vox Populi), 3 entrevistes a ATV 360° (23 de setembre, 13 de gener i 3 de febrer).

Durant el mateix període, juny a abril 2010, entrevistes al qui us parla: 3 entrevistes a Ràdio Nacional (2 a l'Ara i Aquí i 1 al Vox Populi), 3 entrevistes a ATV 360° (els dies 13 de setembre, 11 de novembre i 20 de gener del 2010), i una entrevista a ATV, la que motiva la pregunta, el dia 10 de març.

És a dir, que en el mateix període, vostè ha estat entrevistat una vegada més que jo a Ràdio Nacional, i jo he estat entrevistat una vegada més que vostè a Andorra Televisió.

Però li he de recordar que l'entrevista del 360°, la meva, del dia 11 de novembre del 2009, fou, desgraciadament, una entrevista centrada exclusivament en el tràgic accident del viaducte del Túnel dels dos Valires. Em permetrà, doncs, que li digui que a nivell d'entrevistes polítiques a la televisió pública, quedem empatats 3 a 3.

En conseqüència, si hi hagués invasió, hauria estat compartida amb vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Per la rèplica, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Intentaré de resumir-ho per estalviar-me les repreguntes.

Li agraeixo la definició que fa de la meva fina subtileza, i em comprometo aquí públicament, davant de tota la ciutadania, de les conselleres, consellers i de tot el Govern que quan arribi a casa passaré amb la meva senyora, la Eva, que vigila sobretot el dies que surto als mitjans de comunicació, que les seves estadístiques corresponguin amb la que la Eva, doncs, em porta.

No crec que discrepin gaire, però en fi, dubto que la meva pregunta anés per aquí.

La pregunta, dins de la subtileza que em caracteritza i agraeixo que el Sr. cap de Govern em reconegui, jo crec que anava pel fet de fer una emissió completament diferent -la qual no critiquem i em sembla molt bé amb el format que es va donar-, però sí que aquestes emissions, diguem, excepcionals, han d'estar motivades per coses excepcionals. Vostè avui m'ha donat un tema molt sensible amb el qual em permetrà que jo no hi entri, perquè en cap cas, com a mínim jo que ho vaig escoltar, vaig veure que estava motivada per això.

El que sí que veiem, i aquí sí que deixant la subtileza política i entrant en la política, doncs, que és la que ens correspon, i amb l'oposició en aquest cas el nostre, sí que veiem un canvi del dir al fer. I ho hem vist amb la primera pregunta que s'ha fet. S'ha demanat, doncs, si vostè creia que les afirmacions que un mitjà de comunicació li feia dir, doncs, del tracte que havia tingut amb certs col·lectius, vostè diu que no. Bé, doncs, ens estem acostumant a una sèrie d'actuacions i afirmacions aquí al Consell, que nosaltres simplement ens limitem a prendre nota, i algun dia li farem el resum del que ha dit aquí i realment el que ha passat.

I en aquest cas, veiem que és exactament una altra repetició. És a dir, s'ha fet un programa completament excepcional, mai havia passat al nostre país. Cosa que no critiquem, i creiem que el format correspon a qualsevol país, i també a l'andorrà, malgrat el motiu no evidencia ni un primer any de Govern ni un motiu extraordinari, doncs, per fer aquest tipus de retransmissions a través d'un mitjà públic, i menys sense que cap altre membre de l'oposició tingui el dret a poder realitzar, doncs, des d'estaments públics emissions similars.

Aquesta era la nostra intervenció, aquesta era la nostra queixa, i aquest era el nostre neguit que

malauradament, doncs, no pot quedar contestat de cap manera amb les seves fines paraules, també, i al·legant, doncs, el seu torn d'explicacions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, la qüestió de l'emissió del dia 10, que ja veig que efectivament devia ser políticament positiva, perquè realment els requereix una força opositora important. Doncs, bé.

Jo, com que m'ha semblat entendre i crec que havia entès, perquè vostè ara m'ho confirma en la rèplica, que el que es volia posar en evidència era un pretès abús del Govern i del cap de Govern en relació als mitjans de comunicació. Jo li he fet una transcripció del que hem fet. I per tant, vostè em pot dir que no li agrada el format de l'entrevista. L'única cosa que no em pot dir, per això he llegit les estadístiques, és que vostè ha sortit menys que jo a la televisió en el mateix període. Hem sortit... en entrevistes personals vull dir... Hem sortit exactament, i si hem de comptabilitzar a la que he fet referència, doncs, he sortit una vegada més que vostè, i a la ràdio li han fet entrevistes personals, perquè estem parlant d'entrevistes personals, una més a vostè que a mi, i no me'n queixo pas.

Però aquesta és la situació, i miri, jo també porto aquí, vostè diu que apunten i trauran. Jo ara li podria treure aquí la diferència de tractament en l'anterior legislatura entre el cap de Govern i el responsable de l'oposició. I no era aquest que estem parlant, i ja ho sap vostè que no era aquest.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

No n'hi ha?

Passem al punt següent.

21. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup

Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa a la posició del Govern referent al tancament de deu diumenges l'any i els motius que l'han portat a canviar la seva postura.

Fou registrada amb el número 300, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Torres Puig. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de març varis mitjans de comunicació del Principat anunciaven que l'executiu encarregaria uns estudis per la possible modificació del decret dels horaris comercials pel 2010. En la mateixa línia el nou ministre de Turisme, Comerç i Indústria, en el seu discurs d'investidura deia "ser sensible amb l'afer dels horaris comercials i anunciava uns retocs en els mateixos".

És per això que es fa la següent pregunta: quina és la posició del Govern referent als tancaments de deu diumenges l'any i quins motius l'han portat a canviar la seva postura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Torres.

Respon pel Govern el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern no ha canviat a hores d'ara la seva postura en relació als horaris comercials i especialment en relació a tot el que es va exposar en motiu del debat del passat dia 29 de desembre.

Així, doncs, el Govern es manifestarà quan hagi pres la seva posició definitiva, probablement el proper dimecres, i vostè entendre perfectament que fins en aquest moment no ens pronunciem al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per la rèplica Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, rebo la contesta del Sr. ministre dient que encara no ha canviat el decret. Entenem que s'ha pogut llegir a tots els mitjans de comunicació i a la premsa de moltes entitats, que hi haurà un canvi en el tancament dels diumenges obligatoris de deu dies a vuit. Això és el que hem pogut llegir tots i veure a tots els mitjans. Per tant, nosaltres fèiem la pregunta en aquest sentit. Aquesta rebaixa de deu a vuit que ha estat anunciada a tots els mitjans.

És una rebaixa que no entenem. Diuen que fan uns estudis després d'haver fet el decret. Primer es decideix per una conciliació familiar i per una aflluència turística, que són els dos eixos principals que el Govern deia que tenia per fer aquest decret. Decideixen fer els deu dies de tancament obligatori. Aquests deu dies, arran d'un estudi entenem que es volen modificar, es volen canviar. Fan l'estudi després de fer el decret. És una cosa que no podem entendre. Nosaltres ho fem al rebés: primer fem l'estudi i després fem el decret. En aquest cas sembla que s'estudia després.

Veiem que en aquest estudi dos dels dies són pont a França. No cal un estudi per això. Això ja ho sabíem tots. Sembla que hi ha hagut una improvisació per part del Govern. Han improvisat un decret amb deu festius. Ara es donen compte que absolutament tothom hi està en contra. No hi ha cap associació de comerciant, hotelera, Ski Andorra, cap que s'hagi manifestat a favor. Només s'ha fet que crear malestar, queixes, escrits, inclús hi ha hagut gent que a arribat a dir públicament de fer un incompliment al decret. Entenem que això no és bo per la legalitat, per a l'Administració. Parlen de la conciliació familiar. Si ara fan una modificació de deu a vuit, bé... què passa? Que abans eren deu els dies de conciliació, i ara com que a França hi ha dos dies de pont ho passem a vuit. Sort que no eren tretze els dies de pont, perquè llavors encara augmentaríem els dies de treball.

La conciliació si hi ha de ser fem-la, però no obligant a allò que ningú, absolutament ningú, cap associació... parlàveu que l'havíeu consensuat! Ja em direu amb qui! Francament no hem vist cap associació que estigui a favor d'aquesta mesura.

Només el comerç. I els altres treballadors? Aquests no necessiten conciliació. Només la necessiten la del comerç. Els que treballen a l'hosteleria o a les pistes, aquests ja poden treballar els diumenges que no fa falta.

Senyors, a tot arreu del món tendeixen a l'ampliació dels dies laborals. Fa quatre dies, fa una setmana llegíem al Periòdic de Catalunya que a Barcelona

estaven estudiant la possibilitat d'obrir els diumenges. Aquí no, aquí anem a tancar. Als llocs turístics estan obrint. Aquí anem a tancar.

Jo demanaria al Govern que reconsiderés el tema, que s'ho mirés bé, que escoltés el sector, que escoltés el que volen, amb propostes vàlides i que retirés aquest decret.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Per la dúplica, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Només un parell de comentaris al que comentava el conseller.

Aquí a Andorra és difícil obrir més dies. Seria complicat prendre una decisió en el sentit d'obrir més dies, perquè a part dels quatre dies que són festius. En altres zones s'estan plantejant obrir més dies perquè hi ha dies que fins ara estaven tancats. Per tant, seria difícil prendre una decisió en el sentit d'obrir més dies.

El que deia dels informes, dels estudis. No són estudis. Vostè em fa una pregunta en base no al BOPA sinó al diari o en algun mitjà de comunicació i diu que el Govern ha fet uns estudis. El Govern ha demanat uns informes jurídics que han estat lliurats recentment, i fins que no ha tingut les conclusions d'aquests informes jurídics, doncs, no està contemplant la modificació, si escau, del Decret d'horaris comercials.

I al que planteja de les associacions de comerciants, doncs, miri, el que els hi passa és que fins ara treballaven amb un Govern que els que prenen les decisions eren ells. És a dir, ells portaven el Decret d'horaris comercials al Govern i el Govern el publicava al BOPA. I ara hi ha un Govern que escolta a tothom però que pren les decisions per motivacions pròpies. I per tant, segurament no estan acostumats a treballar amb un Govern que decideixi. Fins ara decidien ells, i ara hi ha un Govern que escolta a totes les posicions, que pren les decisions que li sembla que són les millors en defensa de l'interès general, però que en tot cas, les pren el Govern i no les pren altres per compte del Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

El Govern parla que escolta a les associacions, que escolta a les organitzacions. Llavors, en la presa d'aquesta mesura, en la presa d'aquesta decisió, el Govern, si ha de fer alguna modificació, si ha de prendre decisions, pensa continuar amb la mateixa tònica de prendre la decisió contrària al que aquestes organitzacions estan demanant?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Miri, Sr. Torres, el que passa és que vostè té la reminiscència anterior, que els comerciants feien el Decret d'horaris comercials. El Govern el fa escoltant els comerciants, les associacions, i els treballadors dels quals vostè se n'oblida.

I és escoltant a tothom que pren les decisions que li sembla que són les millors en defensa de l'interès general. Escoltem els comerciants, que és el que vostès feien anteriorment, però també escoltem els sindicats i els treballadors. I en base a escoltar els diferents plantejaments, o les diferents posicions, prenem les decisions nosaltres, no les prenen uns altres per nosaltres, que ens semblen les més escaients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Sí, Sr. ministre, em comenteu que escolteu els treballadors, escolteu els comerciants... Entenc que aquestes decisions, per tant, s'han pres en el marc de la Taula de turisme on hi ha hagut els treballadors, els comerciants, les associacions. Vam fer una pregunta escrita al Govern sol·licitant les actes de totes aquestes reunions, concretament ens van ser trameses no fa massa dies. Hem estat fent una lectura acurada, i jo francament, Sr. ministre, no he

vist enlloc un recolzament directe a aquesta mesura que el Govern presenta el dia 13 i que aprova el dia 18. No he vist cap associació, ni de sindicat, ni de treballadors, ni d'empresaris, ni Ski Andorra, de ningú dient molt bé aquesta mesura. L'únic que he vist, perdó, faltaria a la veritat si no dic això, el Comú d'Andorra, a través del seu representant, es va mostrar favorable i va felicitar el Govern d'Andorra, -hi figura en l'acta-, per la mesura presa del tancament de deu diumenges. En canvi, els altres o no s'han manifestat o s'han manifestat totalment en contra. I podria citar i llegir tota la pregunta. Per tant, la pregunta que li faig és: on podem trobar de les actes de la Taula de comerç i turisme, on figuren absolutament totes les associacions, comerciants, sindicats, on podem trobar aquesta proposta que vostès suposadament han escoltat conforme hi va haver pel tancament a deu diumenges?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, a la Taula de turisme i comerç, novament, vostè sempre se n'oblida, no hi ha els treballadors. Per això no hi són en aquestes actes. Van ser unes reunions que es van fer entre taules de turisme i de comerç. No hi ha representants de treballadors, i per tant, aquí no hi figuren.

Insisteixo en el que li deia abans, les decisions no es prenen a la Taula de turisme i de comerç, es prenen a la sala del Consell de Ministres un cop s'han analitzat i escoltat les opinions que el Govern creu que en aquest cas s'havien d'escoltar, i que vostè sempre parla d'una banda i se n'oblida de l'altra.

Els que estan representant la Taula de turisme i de comerç, però també dels treballadors que no hi fan part en aquesta taula.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és cert que els treballadors no formen part de la Taula de turisme, vostè m'ho ha dit. Ara bé, veig que

els treballadors han estat convidats, concretament els dos sindicats de treballadors, el SAT i l'altra organització, van estar convidats a la reunió del dia... concretament ara no ser si és la del 13 o la del 17... en tot cas, vostè diu que no hi són, però a l'acta hi figuren. Hi figuren representats per dos representants sindicals, i veig que en la reunió ni l'un ni l'altre, quan tracten el tema dels horaris, vostè diu que no, però sí que hi figura aquí, en tot cas em remeto al que vostès mateixos em van donar, al Grup Reformista, sí que hi figura aquí. Ni un grup ni l'altre dóna suport, com a mínim explícit, escrit i llegible, al fet de tancar deu diumenges. Sí que parlen que s'han de trobar solucions, però en cap cas, donen suport al tancament de deu diumenges.

Per tant, la pregunta que formulo al Govern és: tenint en compte que no hi ha cap associació que està a favor d'aquesta mesura en concret, sí de la conciliació, però no d'aquesta mesura en concret, és que el Govern pensa continuar escoltant a totes les associacions per decidir el contrari del que diuen?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Torres, jo vaig assistir a aquestes reunions, i em sembla que hi ha sindicats que ho han manifestat públicament que sí que estan a favor d'aquesta mesura i que sí que entenen que és una bona mesura per la conciliació de la vida familiar i laboral.

Per tant, torno a insistir, escoltant a tothom, el Govern va prendre la decisió que li semblava la més escaient en defensa de l'interès general, i no tracti de dir que nosaltres no hem escoltat els treballadors. Vostès no els havien tingut mai en compte i no havien escoltat el que ells proposaven. Nosaltres tenim les seves propostes per escrit que ens van fer arribar en el seu moment, en què plantejaven mesures de reducció d'horaris comercials amb el mateix criteri que es determinen d'ampliació d'horaris comercials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, si em pogués precisar, perquè en aquesta sala comencem a estar una miqueta confusos. És a dir, aquest possible decret que està en possibilitats de ser canviat, què preveu? De tancar deu diumenges, deu dies sencers, o són deu diumenges a la tarda o deu migs dies. Perquè s'està sempre parlat de deu diumenges, de deu dies, i potser és que s'ha canviat el decret abans que jo ho sàpiga!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, té tota la raó, Sr. Font, jo també hagués hagut de contestar en aquest sentit. S'ha dit repetidament que es tancava els diumenges. Efectivament no es tanca cap diumenge. El decret actual parla de deu tardes de diumenge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si em permet un segon que estic intentant buscar l'acta en la qual hi havia representants dels sindicats, per fer-li una pregunta referent al tema. Bé, de les tres reunions que es parla d'aquest tema, que no trobo l'acta, n'hi ha una en la qual hi figuren els dos sindicats de treballadors, el SAT i el segon sindicat, li voldria demanar al Sr. ministre si em pot precisar si aquests senyors no eren representatius del sindicat?

Perquè, en tot cas, en aquesta reunió on es parla d'aquest tema, del tancament de deu tardes de diumenges, Sr. Font, -gràcies per la precisió-, en tot cas es parla d'aquest tema, es discuteix d'aquest tema. Els representants dels treballadors, que suposo que no devien representar els treballadors, pel que em diu vostè, em pot dir on està el que m'acaba de dir? Perquè jo no ho sé veure. En tot cas, el dia que

hi ha els senyors aquí no discuteixen el contrari del que jo estic dient.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li insisteixo, Sr. Torres, que els representants de treballadors no fan part de les taules de turisme i de comerç. Hem tingut reunions amb ells, diferents reunions en diferents moments per analitzar aquesta qüestió, i no fan part de la Taula de turisme i de comerç.

El que sí que li voldria comentar és el gruix que hi ha d'actes i de reunions de la taula de turisme i de comerç en només sis mesos, des del mes de juny fins al mes de desembre, mentre que vostès en quatre anys només en van fer tres de reunions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Sr. ministre ho he entès perfectament. Els sindicats no formen part de la Taula de turisme. Em pot explicar que carai feien els sindicats asseguts amb la Taula de turisme i discutint aquest tema i no oposant-se a aquest tema?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Torres, jo he presidit fins a la data, i em sembla que la setmana que ve hi ha una altra reunió que presidirà el nou ministre de turisme, Comerç i Indústria, totes les reunions de la taula de turisme i comerç. No han assistit mai a cap reunió cap representant dels sindicats i dels treballadors a cap reunió de la Taula de turisme i de comerç.

Per tant, no insisteixi en aquesta qüestió. No hi han assistit mai perquè no hi estan convidats. Era un altre procés de negociació que es va fer en paral·lel en què vam tenir diferents reunions, al meu despatx amb el cap de Govern, i diferents reunions que van tenir, també, els tècnics de comerç que van participar en l'elaboració dels horaris comercials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només com a complement d'informació, el Sr. ministre ha citat en dues vegades, explícitament, - així el llibre d'actes ho recollirà, si mal no ho he apuntat -, que ara sí que s'escolta a tothom, perquè fins ara el govern que hi havia només, afirma el Sr. ministre, estava a les ordres i obeïa a algun comerciant per decidir els horaris laborals.

Em pot dir, doncs, el Sr. ministre, en què es basa per dir dita afirmació?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, no ho he dit en els termes que vostè expressa. El que sí que he dit és que la Cambra de Comerç i la Federació de Comerciants elaboraven el calendari d'obertures comercials i el portaven al Govern. I ells es van sorprendre quan nosaltres vam plantejar un procés en que decidíem nosaltres escoltant a tothom. Perquè ells estaven acostumats, i així ho van manifestar en diferents reunions, a portar aquest calendari que ja estava consensuat amb la Federacions de Comerciants, i que aquest calendari es convertís automàticament en decret.

Això és el que ells han manifestat en diferents reunions, i els va sobtar quan el Govern va dir que serien un dels elements més que es tindrien en compte a l'hora de la confecció d'aquest nou calendari d'horaris comercials per a l'any 2010.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Si ho entenc bé, Sr. ministre, llavors està rectificant la seva paraula inicial, cosa que agraeixo que sigui així. Potser també ha estat un malentès de tots els d'aquí presents. I està dient que aquesta sorpresa només va ser per la Cambra de Comerç i la CEA? És això el que vostè diu?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No estic justificant el que he dit anteriorment, és més ho subscric. El calendari d'horaris comercials s'elaborava per part de la Cambra de Comerç i la Federació de Comerciants. I un cop havien arribat a un consens es lliurava al Govern que en feia un decret.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Joan Torres teniu la paraula.

El Sr. Joan Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, no voldria fer una batalla d'una cosa que no és la que venim a discutir aquí. Si bé, el Sr. ministre ens confon. Ens confon, perquè nosaltres vam fer una demanda per escrit al Govern d'Andorra, en la qual li sol·licitàvem textualment que ens passés còpia de totes les intervencions relatives a les actes de sessions de treball de turisme i comerç celebrades durant l'any 2009. Aquesta és la petició que va fer el Grup Reformista al Govern d'Andorra. I amb aquest redactat que estic llegint, firmat per vostès, ens envien totes les actes.

En aquestes actes, el dia 17-19 de novembre del 2009, en una sessió de treball-debat de l'establiment, dintre de les actes que li demanem de la Taula de turisme i comerç que vostè diu que no s'ha celebrat amb els sindicats, però que m'envia l'acta en la sol·licitud que li faig: "... amb la presència del Sr. Guillem Forniells, amb la presència del

representant del SAT, Sr. Marcos Alonso, del Sr. Gabriel Ubach, secretari general...", puc continuar perquè la llista és llarguíssima, esdevé aquestes reunions i aquest debat que li dic, en els quals ningú està a favor, a excepció del que he dit abans, del famós decret.

La pregunta que li vull fer traient el tema d'aquesta polèmica que jo crec que ja ha quedat aclarida, que deu ser per un tema de taules de treball o taules de turisme, em dona igual, o és el fet de la pregunta, és que el Govern té intenció de retirar el decret que ha portat la polèmica al Principat, a totes les associacions d'obligatorietat de tancament els diumenges a la tarda?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Torres.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja li he contestat a la primera intervenció, que el Govern no es pronunciarà fins que prengui la decisió definitiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Passem doncs, al punt 22.

22. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa a la decisió de tancar els museus del país els diumenges.

Fou registrada amb el número 301, i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2010, del 6 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Amadeu Rossell Tarradellas. Teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Durant el mes de març han anat sortint diverses notícies als mitjans de comunicació on s'anunciava

el tancament dels museus del país els diumenges, és per aquest motiu que es fa la següent pregunta: Quins són els motius que ha portat a Govern a prendre la decisió de tancar els museus del país els diumenges?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Respon pel Govern la Sra. Susanna Vela, teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

En data 9 de desembre el Govern va acordar la modificació dels horaris d'obertura al públic dels museus depenent del Ministeri d'Educació i Cultura. Aquest acord es va publicar en forma d'avís en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, el 16 de desembre del 2009.

Els museus nacionals són: el Museu Nacional de l'Automòbil, Casa d'Areny Plandolit, Museu Postal, Andorra Romànica, Farga Rossell, Casa Rull, Casa de la Vall i el Santuari de Meritxell (un total de vuit).

Els horaris han quedat establerts de la forma següent:

de maig a octubre, de dimarts a dissabte de les deu del matí a les dos de la tarda, i de les tres a les sis, diumenge tarda i dilluns tancat, i els festius de les deu a les dos;

de novembre a abril, de dimarts a dissabte de les deu a les dues, i de les tres a les sis i el diumenge i el dilluns tancat;

durant els mesos de juliol i agost els museus nacionals obren fins a les dinou hores;

el Museu Nacional de l'Automòbil obre fins a les vint hores durant la temporada d'esquí.

L'anàlisi de la situació dels museus porta a dues constatacions. D'una banda l'afluència global dels visitants pateix una reducció des de fa anys, almenys des del 2006, i de l'altra, tot i que la qualitat d'infraestructures culturals s'ha incrementat de set a vuit, els recursos humans que s'hi han destinat han minvat. L'any 2004 eren quinze guies i ara en són onze.

Aquesta situació, a banda de dificultar la gestió dels museus, com vostès poden entendre, impedeix el desenvolupament de les accions de dinamització necessàries per redreçar aquesta situació i invertir la tendència. La reducció del cos de guies ha generat

una situació laboral precària i que requeria que fessin, de forma voluntària, nombroses hores extres. Cada guia acumulava per a l'any 2008, 193 hores de compensació.

Calia, doncs, un nou calendari per restablir l'equilibri, i s'ha establert a partir de l'anàlisi de les dades estacionals i l'horari de la freqüentació durant els darrers anys. L'objectiu ha estat fer un canvi que tingués la menor incidència sobre els visitants i que a l'hora permetés assegurar el servei de qualitat que els museus nacionals es mereixen.

Ha estat aquest exercici el que ha portat a la definició dels nous horaris i el tancament del diumenge al matí durant la temporada baixa dels museus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra vostè em respon que davant la manca de recursos humans i com a conseqüència de l'augment d'hores extres han ajustat l'obertura dels museus a l'estacionalitat de les visites.

S'ha de dir, a primer cop d'ull, que sembla una mesura que no està malament, però, per altra banda, també em diu que la freqüentació de visites als museus s'està reduint.

Per tant, consideren que davant d'aquest fet haurien d'actuar.

Sra. ministra jo qualifico aquesta mesura que han pres de conformista, és a dir, amb el que tinc faig. I com que no han previst que si mancava personal en podien fitxar de cara al bon servei, doncs, aquí mentre en d'altres departaments, com el d'educació o el de medi ambient han tret edictes, doncs, mentrestant no preveiem més guies turístics.

També observo certes contradiccions amb mesures que es volen portar a terme des de el sector turístic, on tant tots -i dic tots- parlem de la diversificació i desestacionalització. Llavors el que no entenc és que no aprofitem el que tenim, no aprofitem i no divulguem el nostre patrimoni.

Una part del turista que ens visita podria ésser el turista cultural, i li he de dir que en general el turista cultural és un turista que viatja millor, s'allotja millor i, en general, gasta més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Per la dúplica teniu la paraula Sra. Susanna Vela.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, l'ampliació de la franja horària d'obertura no és cap garantia que s'incrementi el nombre de visitants si no s'acompanya d'una bona política de dinamització dels museus.

Què ens ha passat aquests últims anys, Sr. conseller?

Per culpa d'aquesta manca de personal, que d'altra banda no sé com la podem contractar perquè no hi ha els recursos, ja li he dit, han anat desapareixen. Actualment, en funcionament normal només tenim nou guies. Onze no, perquè és clar, aquesta gent ha de fer vacances, han de fer substitucions, han de recuperar les hores que fan. Per tant, durant tots aquests anys jo penso que podem atribuir una mica la disminució de tota aquesta afluència, perquè s'han anul·lat, per exemple, visites guiades al Santuari de Meritxell, a la Casa Rull, a l'Andorra Romànica, al Museu de l'Automòbil, a les Esglésies Romàniques, que s'estan fent a través d'eventuals a l'estiu, persones que són joves i que no estan evidentment preparades, i la gent no va a les esglésies perquè no estan ben atesos. Hem reduït tots els tallers pedagògics que es feien als museus i els tallers pedagògics que es feien a la sala d'exposicions. No podem atendre visites dels autocars ni a la Casa Rull ni a l'Andorra Romànica. Cal tancar l'Andorra Romànica durant els mesos de maig i octubre. I part del manteniment diari que necessita tot un museu s'ha deixat de fer per aquesta manca de personal.

Li he de dir que aquesta demanda de manca de personal ha estat tractada a la Taula de turisme. A la taula de turisme sí que l'han tractat, i estem entre tots buscant solucions. És a dir, aquest problema de... no perquè obris vindran més persones, sinó perquè aquestes persones no vénen. No és una qüestió que estigui obert, i això canviï automàticament.

Només dir-li una cosa amb el tema de la temporada baixa i alta. Els museus van al revés que semblaria que va el país.

La temporada baixa, que és la temporada d'hivern, d'esquí, l'afluència de visitants representa el 20,22%. En canvi, la temporada de maig a octubre, que és la nostra alta i la baixa d'Andorra, és el 79,78%.

Dir-li també, que els dies entre setmana reben molta més afluència que un cap de setmana. Un total de dimecres 15.968 visitants, mentre que el dissabte 9.309. És a dir, que ja sabem que alguna cosa està

passant i penso que bona part del que està passant és perquè no som capaços d'oferir unes activitats o una difusió que és el que es mereixen els nostres museus nacionals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Passem, doncs, a l'apartat de repreguntes.

Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Sí, no entrarem en la diversificació del turista o del client, però sí en la dinamització turística, i llavors demano: ha valorat el Govern la possibilitat de dur a terme una campanya "museus gratis els diumenges" tipus Ajuntament de Barcelona vist l'impacte que la mateixa va tenir i el resultat ha sigut molt bo, 13.000 visites un cap de setmana?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Em sap greu dir, però hi havia un acord del Govern de 17 de maig del 2006, que determinava l'obertura gratuïta dels museus per a tot el públic el primer diumenge de cada mes, i per al públic nacional i resident tots els diumenges de l'any.

Malgrat això, l'afluència de públic no ha donat els efectes que es creia, i per això es va fer aquest decret.

Li puc dir que aquesta gratuïtat del diumenge s'ha traslladat, evidentment, al dissabte, i la gratuïtat continuarà tots aquests diumenges que estiguin oberts a la temporada alta.

Nosaltres sabem que dels residents i dels ciutadans d'Andorra, els que visiten els museus són bàsicament les escoles, són grups com les persones que fan formació andorrana. És aquest tipus de persones. Fa uns anys que es va fer un estudi, i deia que només el 33% de la població andorrana havia anat a un museu. És clar que ens cal veure perquè passa això. Jo li diré això. No sé vostès, però quan anem als museus i repetim les visites és perquè hi ha coses noves a oferir. Tenim uns museus que per problemes de recursos econòmics, materials i humans, no podem oferir res més del que veuen. Casa de la Vall és un dels llocs que és més visitat, però és el que hi

ha. És a dir, ho has vist una vegada i ja està. Si no som capaços de fer una activitat lligada per la difusió i sensibilitzar el patrimoni, doncs, ho tenim difícil. Per això dic que a la taula de turisme és un tema que preocupa, és un tema que està al damunt de la taula, i esperem trobar ben aviat solucions que ens satisfacin a tothom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en aquest cas també es parla de la Taula de turisme... bé estic content que les estadístiques diguin que entre setmana les visites són importants, perquè sinó ja estaria patint, perquè em començat tancant els comerços diumenge a la tarda, han continuat a les biblioteques, i ara si tanquen Casa la Vall, també, dijous a la tarda, no sé on anirem a fer els consells.

Vist que aquesta opció queda descartada per l'alta afluència que hi ha entre setmana, voldria demanar, doncs, a la Sra. ministra, perquè així pertoca per repregunta, doncs, quines són les activitats diferencials que preveuen per donar aquest suplement de visites a la nostra gran cultura andorrana a través dels museus?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, un exemple fa pocs dies que s'ha fet. És a dir, durant els dies de Pasqua s'han fet uns tallers que, evidentment, anaven adreçats a tothom, però el públic beneficiari va ser bàsicament públic andorrà. Però a part d'això tenim les nits dels museus, tenim lectures dramatitzades en l'interior dels museus. Hi ha moltíssimes coses. Jo no vull dir les exposicions temporals dels museus, perquè bàsicament no ens hi caben, és difícil perquè tenim els museus que tenen la mida que tenen, però són moltes activitats. Bàsicament, doncs, treballar tot el que són tallers i

activitats de difusió per a un públic més adult com poden ser les nits als museus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra repregunta?

S'aixeca, doncs, la sessió.

(Són les 20.00 h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 15 d'abril del 2010

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **les pressions que el cap de Govern estaria fent en l'entorn de la FACA**, (Reg. Núm. 339).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **als nous horaris al públic de la Biblioteca pública de Govern**, (Reg. Núm. 340).

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **l'esgotament de les reserves de la CASS de la branca malaltia**, (Reg. Núm. 341).

4. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Roser Bastida Areny, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **l'acceptació de les titulacions franceses DEUG, DEUST i DUT per exercir de mestre al sistema educatiu andorrà**, (Reg. Núm. 342).

5. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Conxita Mora Jordana, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **l'accés a la Universitat a Espanya dels alumnes posseïdors de la Prova Oficial del Batxillerat del sistema educatiu andorrà**, (Reg. Núm. 343).

6. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Adellach Coma, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **les accions definides en el Pla Estratègic de Salut**, (Reg. Núm. 344).

7. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Montserrat Gil Torné, consellera general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 14 de març del 2010, relativa a **la ubicació de la cuina centralitzada de l'Escola Andorrana**, (Reg. Núm. 345).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Maria Bringué, conseller general del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 30 de març del 2010, relativa a **l'execució de la sentència sobre la depuradora d'Anyòs**, (Reg. núm. 281).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **l'entrada en vigor dels acords d'intercanvi d'informació en matèria fiscal**, (Reg. núm. 289).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **uns crèdits pressupostaris per a l'exercici 2010 i 2011 pel projecte "Túnel dels dos Valires"**, (Reg. núm. 289).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **unes despeses d'inversió del Ministeri d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura**, (Reg. núm. 289).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **les transferències als comuns del 2010**, (Reg. núm. 289).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **als projectes de llei de crèdit extraordinari presentats**, (Reg. núm. 289).

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **la previsió d'impostos per a l'any 2010**, (Reg. núm. 289).

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **al possible retard dels pagaments a alguns empresaris**, (Reg. núm. 289).

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa a **l'adhesió del Principat d'Andorra al tractat entre el Regne d'Espanya i la República Francesa sobre cooperació transfronterera entre entitats territorials, fet a Baiona el 10 de març de 1995**, (Reg. núm. 289).

17. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa **al finançament del dèficit pressupostari del Govern per a l'any 2010**, (Reg. núm. 289).

18. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, per escrit de data 1 d'abril del 2010, relativa **al decret de tancament dels comerços 10 diumenges a la tarda**, (Reg. núm. 289).

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany, president del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa **a la retransmissió dels Consells Generals per ATV**, (Reg. núm. 298).

20. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany, president del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa **als motius que el van impulsar a realitzar una invasió político-propagandística a les llars andorranes utilitzant els mitjans públics el passat 10 de març**, (Reg. núm. 299).

21. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Torres Puig, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa **a la posició del Govern referent al tancament de deu diumenges l'any i els motius que l'han portat a canviar la seva postura**, (Reg. núm. 300).

22. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas, conseller general del Grup Parlamentari Reformista, per escrit de data 6 d'abril del 2010, relativa **a la decisió de tancar els museus del país els diumenges**, (Reg. núm. 301).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877